

PIIRIST PIIRINI

EESTI PIIRIVALVE AJAKIRI NR 5 (6)
2009

Tagasivaade aastasse 2008

Tallinna piiripunkti tööpõld on lai:
üle 10 miljoni reisija aastas

Naine, kellele meeldivad väljakutsed

Mere- ja vabaajames 2009

Pildistas: Kirke Klemmer

6.-8. märtsil toimus Mere- ja vabaajames 2009. Arvult juba üheksas mess toimus sel aastal Saku Suurhallis. Piirivalve osales messil ühisstendis koos Veeteede Ameti ja Veepolitseiga. Kõigil huvilistel oli võimalik filmi- ja slaidiesitluse vahendusel tutvuda piirivalve põhiülesannetega, uudistada tehnikat. Tallinna piirivalvekordoni piirivalvurid teavitasid kodanikke ohutust liiklemisest merel ja piiriveekogudel ning liikumisest Schengeni viisaruumis. Kohal oli ka piirivalve teenistukoer Donald-Dee.

Toimetuse veerg

Tie ees on Piirist Piirini kuues number. Seekord on tegemist Põhja Piirivalvepiirkonna erinumbriga. Pikemalt peatume Merebaasis ja Reostustõrjegrupis ning tutvume Põhja Piirivalvepiirkonnaga. Vestlesime Põhja Piirivalvepiirkonnas töötava Soome piirivalve sideohvitseriga ning Piirivalvekolledži veebliga. Saame teada, et Tallinna piiripunkti läbib igal aastal ligi kümme miljonit inimest. Piirivalve kadetid käisid Utria dessandil ning peeti Paju lahingu aastapäeva.

Loodame, et lugemist jätkub igale maitsele. Kirjutage meile mõtteid ja lugusid, saatke huvitavaid pilte või arvamusi piirivalve tööst ning kohtume juba juunis.

Lugemiseni!

Piirist Piirini toimetus

Toimetus

Pärnu mnt 139/1, Tallinn 11317

Telefon: 614 9025

press@pv.ee

Peatoimetaja: Tanel Saarmann

Janne Mets

Kaisa Pungas

Kirke Klemmer

Marek Luts

Riin Kiik

Fotod: Jaan Rõõmus

Makett: Indrek Sarapuu

Küljendus: Walter Agentuur

Kaanefoto: Lipu heiskamine Narva linnuse õuel
24. veebruaril 2009 (Jaan Rõõmus)

Sisukord

Uudised **lk4**

- Uudised
- Välisminister Urmas Paet tutvus Saatse piiripunktiga
- Muudatused Lääne ja Kirde PVP juhtkondades
- Piirivalvekolledži Teenistuskoorte Koolituskeskus sai uue bussi
- Muutus Piirivalveameti struktuur
- Piirivalve Orkestril valmis uus album

Tagasisaade aastasse 2008 **lk7**

- Tagasisaade aastasse 2008

Ajalugu **lk9**

- Paju lahingu 90. aastapäeva tähistamise elamusterohke päev

Põhja Piirivalvepiirkond **lk11**

- Saame tuttavaks - Põhja Piirivalvepiirkond

Persoon **lk14**

- Naine, kellele meeldivad väljakutsed

Teenistus piiril **lk18**

- Ruhnu piirivalvekordoni ülem hoiab alluvad reageerimisvalmiduses
- Kus on piirivalvelaevade kodu?
- Piirivalvelaevad
- Tallinna kordon on kui suur ja ühtehoidev pere
- Merereostusjuhtumid nõuavad kiiret reageerimist ja kaasaegset tehnikat
- Tallinna piiripunkti tööpõld on lai: üle 10 miljoni reisija aastas

Soomlasena Eesti piirivalves Euroopa piiri valvates **lk28**

- The Southeast Border Guard District - northern neighbour
- Põhja PVP koostööst rahvusvahelisel tasandil
- Eesti piirivalvurid annavad nõu Ukraina-Moldova piiril

Haritud piirivalvur **lk31**

- Sisejulgeolekualane magistriõpe Sisekaitseakadeemias

Noor piirivalvur **lk32**

- Jaan Käos - kuni kestab riik, kestab ka piirivalvurite koolitamine

Teisel pool piiri **lk33**

- Uudiseid Vene-Ukraina piirilt
- Soome Piirivalveameti ülem siirdus pensionile

Sport **lk33**

- Piirivalve meistrivõistlused suusatamises

Utria dessant 2009 – veri, higi..., kuid mitte pisarad Piirivalvekolledži lõputööd **lk35**

- Piirivalvekolledži lõputööd 2008

Summary **lk35**

Tagakaanel: Piirivalvekolledži raamatukogu uusi raamatuid

Uudised

Kaks uut eristipendiumit Piirivalvekolledžis

23. veebruaril andis Piirivalveameti peadirektor pv-kol Roland Peets Eesti Vabariigi aastapäevale pühendatud Sisekaitseakadeemia Piirivalvekolledži pidulikul pidulikul aktusel üle äsja asutatud kindralmajor Ants Kurvitsa nimelise eristipendiumija kolonel Johan Saare nimelise eristipendiumi.

15000-kroonise kindralmajor Ants Kurvitsa nimelise eristipendiumi sai Irene Kool. Eristipendium antakse SKA piirivalvekolledži rakenduskõrgharidusõppe päevases õppes õppivale parimale piirivalvekadetile, arvestades õppeedukust, praktikate sooritamist, osalemist erialases uurimistöös ja õppetöövälisest tegevusest.

10000-kroonise kolonel Johan Saare nimelise eristipendiumi sai Heidi Haljasmäe. Eristipendium antakse piirivalvekolledži kutseõppes õppivale parimale piirivalvekadetile, arvestades õppeedukust, osalemist erialases uurimistöös ja õppetöövälisest tegevusest.

Eristipendiumi parimale rakenduskõrgharidusõppe kaugõppe

Piirivalvekolonel Roland Peets annab Ants Kurvitsa nimelise eristipendiumi Piirivalvekolledži kõrgharidustudengile Irene Koolile

õppurile suuruses 7500 krooni sai Andreas Laine.

Piirivalvekapten Jalmar Ernits sai Kotkaristi V klassi teenetemärgi

President Toomas Hendrik Ilves andis iseseisvuspäeval Kotkaristi V klassi teenetemärgi Kirde Piirivalvepiirkonna Mustvee kordoni ülemale pv-kpt Jalmar Ernitsale, kes on osalenud Peipsi järvel enam kui 30 inimese päästmises.

Piirivalveametniku kutsekvalifikatsiooni saab omandada kutseksamiga

16. jaanuaril sooritas Kagu Piirivalvepiirkonnas piirivalveametnik II ja III kutsekvalifikatsiooni eksami kokku 47 inimest. Läbi kutseksami on võimalik omandada nii II, III kui ka IV kutsekvalifikatsioon.

Enne 2003. aastat olid piirivalveteenistusse asujad väga erineva koolituse ja ettevalmistusega ning Piirivalvekolledžis ei

Pv-kpt Jalmar Ernits

olnud veel võimalust kutsehariduse omandamiseks. Selleks, et enne 2003. aastat piirivalvesse tulnud piirivalveametnikud nõuetekohase kutsekvalifikatsiooni omandaksid, loodi kutseksamite süsteem.

Soodne aeg kutsekvalifikatsiooni omandamiseks

Piirivalveteenistuse seaduse järgi on piirivalvuri ametikohal nõutav piirivalve kutsekeskharidus. Kutsekeskhariduse nõue ei laiene neile piirivalveametnikele, kes olid piirivalveteenistuses enne Piirivalveteenistuse seaduse jõustumist, kellel on keskharidus ning kes omavad ametikohal nõutavat kutsekvalifikatsiooni või omandavad selle 2010. aasta 1. jaanuariks. Seda seaduse poolt antud head võimalust soovitatakse kaaluda kõigil piirivalvuritel ja allohvitseridel, kes asusid piirivalveteenistusse enne 2007. aasta 1. juulit ning kellel ei ole kutsekvalifikatsiooni.

Piirivalves on täna üle 200 piirivalveametniku, kel puudub kutsekvalifikatsioon. Praegu on selle omandamiseks väga hea võimalus, sest eksamikomisjon käib läbi kõik piirkonnad.

Tähelepanu regulatsioonidele

Piirivalveameti Personali- ja dokumendihalduse osakonna koolitus-arendusjaoskonna ülema pv-kpt Janek Mägi sõnul said Valgas toimunud eksamil komistuskiviks õigusakte ja dokumentide kontrolli puudutavad küsimused. „Inimesed oskavad hästi protsesse kirjeldada, aga hätta jäädaakse regulatsioonidega, mis protsessi aluseks on. Dokumentide kontrolli alased teadmised kipuvad mõne aasta möödudes ununema – ka neid tuleks aeg-ajalt värskendada.“

Iga eksamipilet koosneb kolmest küsimusest: Euroopa Liidu või Schengeni ühtse viisaruumiga seotud küsimus, õigustikku, väärtegu või kuritegu puudutav küsimus ning kolmas küsimus on dokumentide kontrollist või teenistusest kordonis.

Maikuuks läheb eksamikomisjon Kirde ja Lääne Piirivalvepiirkonda. Põhja Piirivalvepiirkonna piirivalveametnikud

Eksamipileteid ja täpsem info:
Heli Raudnagel 6 707 430, www.pv.ee

Välisminister Urmas Paet tutvus Saatse piiripunktiga

30. jaanuaril tegi Setumaal ringsõidu välisminister Urmas Paet. Visiidi raames külastas ta Värskas gümnaasiumi, kus pidas loengu ning vastas õpilaste küsimustele. Pärast seda tutvus delegatsioon Saatse piiripunktiga ning arutas Setumaa Valdade Liidu esindajatega võimalusi korraldada piiripunktist autode ülesõitu. Välisminister kuulas ära probleemid ning Setumaa Valdade Liidu esindajate jutud Saatse piiripunkti vajalikkusest, kuid lõpliku otsuseni kohtumisel veel ei jõutud.

Foto: Kagu PVP

Muudatused Lääne ja Kirde PVP juhtkondades

Alates 4. märtsist muutus juhtkonna koosseis nii Lääne kui Kirde Piirivalvepiirkonnas.

Lääne PVP ülema kohale asus pv-mjr Mati Terve, kes seni juhtis Piirivalveameti piiriturvalisuse osakonda. Senine piirkonna ülem pv-kol-ltn Alvar Vallau, kes on Eesti piirivalves töötanud selle taasloomise esimest päevast alates, siirdus pensionile.

Kirde PVP staabiülema kohale asus pv-mjr Valeri Kiviselg, kes on viimastel aastatel olnud Kirde PVP teabejaoskonna ülem. Endine staabiülem pv-mjr Harry Kattai asus Piirivalveameti Piiri- ja mereosakonna ülema asetäitja ametikohale.

Pv-mjr Mati Terve

Piirivalvekolledži Teenistuskoerte Koolituskeskus sai uue bussi

Jüri Pajusoo

piirivalveleitnant

Sisekaitseakadeemia Teenistuskoerte Koolituskeskuse juhataja

Eelmise aasta lõpus täitus Koertekooli ammune unistus saada endale koerajuhtide ja teenistuskoerte veoks väikebuss. Kuna teenistuskoerte koolitust tuleb läbi viia võimalikult erinevates kohtades ja samas ka töölähedastes situatsioonides, toimub suur osa praktilisi harjutusi patrull- ja narko-koertele nii maastikul kui ka linnas. Tänu uuele spetsiaalselt ümberehitatud väikebussile saab korraka viia koolitusele koos koerajuhti koos teenistuskoertega, kelle sõiduturvalisus ja mugavus on väga heal tasemel. Koertekool tänab kõiki bussi hankimisele kaasaaitajaid nii Sisekaitseakadeemias kui ka Piirivalvekolledžis.

Foto: Piirivalvekolledž

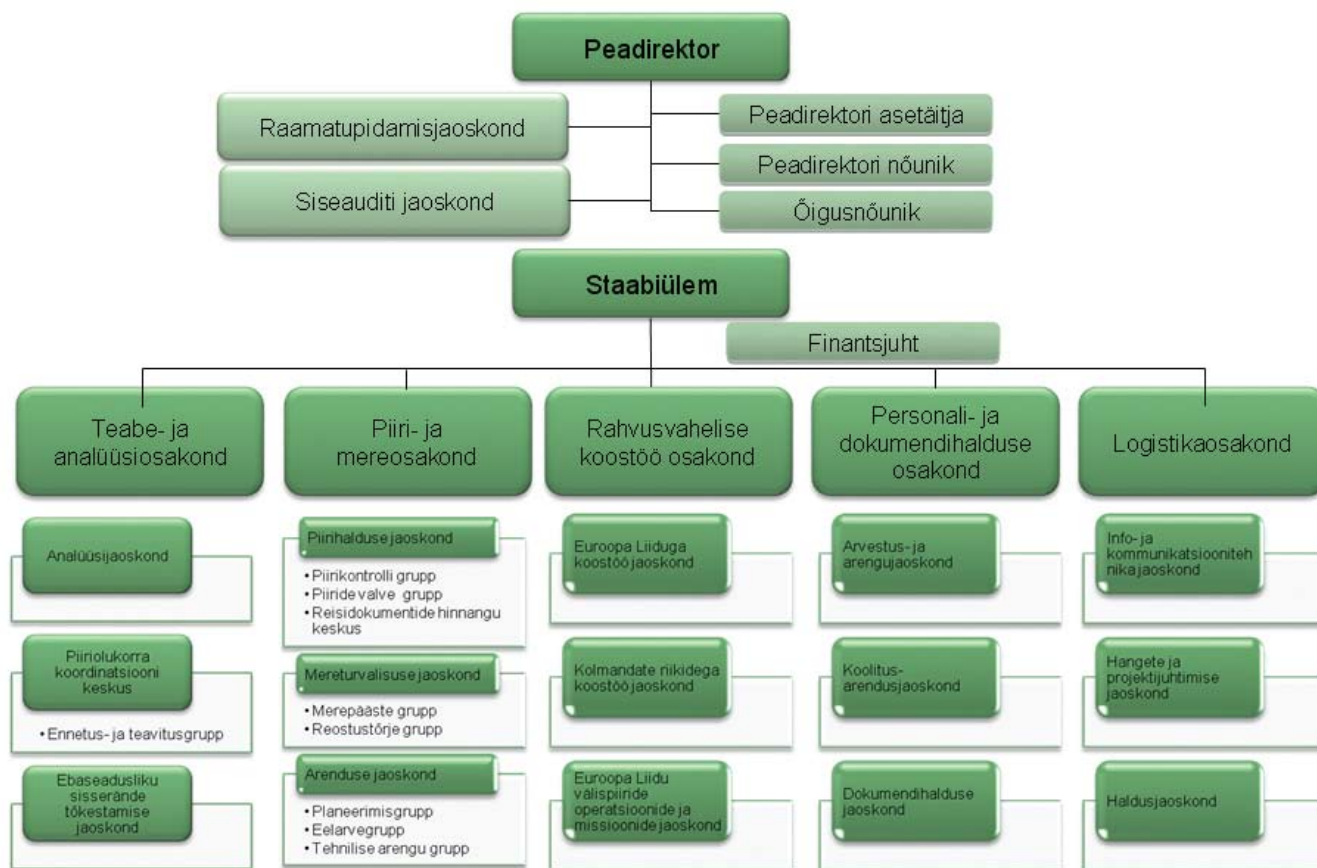
Muutus Piirivalveameti struktuur

6. veebruaril allkirjastas siseminister määruse "Siseministri 25. aprilli 2006. a määruse nr 26 "Piirivalveameti põhimäärus" muutmine", millega muudeti Piirivalveameti põhimäärust Piirivalveameti struktuuri osas.

Struktuuris on osaliselt muudetud seniseid osakondade nimesid - piiriturvalisuse osakonna nimi asendatakse piiri- ja mereosakonna nimega ning teabeosakonna nimi teabe- ja

analüüsi osakonna nimega.

Struktuuriüksuste loetelus on asendatud senine välis- ja avalike suhete jaoskond uue sisuosakonna - rahvusvahelise koostöö osakonnaga. Oluliselt suurenenud rahvusvahelise koostöö osakaal ja sellega lisandunud ülesannete mahukus on tinginud vajaduse korrigeerida senist rahvusvahelise koostöö alast töökorraldust.

Piirivalve Orkestril valmis uus album

2008. aasta lõpul valmis Piirivalve Orkestril uus CD. Selle helikandja ilmumise soovis Piirivalve Orkester anda oma tagasihoidliku panuse Eesti 90. juubeliaasta ettevõtmistesse. Pidades silmas sündmuse sisulist külge, kõlab heliplaadil ainult eesti heliloojate looming. Kava koostamisel on silmas peetud asjaolu, et 2008. aastasse langes ühtlasi Rudolf Tobiase 135., Eugen Kapi 100., Villem Kapi 95. ja Uno Naissoo 80. sünniaastapäev.

Plaati ei antud välja mitte müügi eesmärgil, vaid kingituseks piirivalve töötajatele ja külalistele. Teatud arv plaate saadeti ka raamatukogudesse ja Rahvusringhäälingusse.

Tagasivaade aastasse 2008

Jaanuvar

- 7.** Sisekaitseakadeemia Piirivalvekolledži direktori kohale asub pv-kol Jüri Kalve.
- 23.** Narva raudteepiiripunktis peavad piirivalvurid kinni kaks peruulast, kelle passides tuvastatakse esimesed võltsitud Schengeni viisad Eestis.
- 28.-29.** Helsingis toimub Eesti ja Soome politsei, piirivalve ja tolli kõrgema juhtkonna kohtumine piiriülese kuritegevuse ennetamise, organiseeritud kuritegevuse vähendamise ja merepiiri kontrolli tugevdamise teemal.
- 31.** Siseminister Jüri Pihl allkirjastab riikliku merereostustõrje kava.

Veebruar

- 8.** Varnja piirivalvekordonis avatakse mälestustahvel 1938. aastal teenistusülesannete täitmisel hukkunud kolmele Nina kordoni piirivalvurile.
- 14.** VII Turvakonverentsil tunnustatakse piirivalveameti ja G4S koostöös valminud maismaapiiri turvasüsteem parimaks turvalahenduseks.
- 20.** Antakse üle teenetemärgid "Piirikotkas" ning auastmed piirivalveohvitseridele ja allohvitseridele.
- 23.** Pärnus toimuv alvabariigi aastapäeva paraadil osalevad 38 piirivalvurit, 39 kadetti ja Eesti Piirivalve Orkester.
- 27.** Piirivalveamet ja AS Laser Diagnostics Instruments esitlevad Piirivalve Lennusalgas reostuse suurust ja koostist analüüsivat seadet Lidar.

Lidar tekitas rohkelt uudishimu

Märts

- 14.-16.** Mere- ja vabaajamessil osalevad ühisstendil Keskonnainspeksioon, Piirivalveamet, Veeteede amet ja Riiklik Autoregistrikeskus.
- 26.** Valgas kohtuvad Eesti ja Läti piirivalveametite staabiülemad arutamaks tegevust piirikontrolli taastamise korral.
- 30.** Eesti õhupiir avaneb Schengeni viisaruumile.
- Turu-uuringute AS märtsikuise küsitluse kohaselt on piirivalve Eesti kõige usaldusväärsem institutsioon.

Aprill

- 2.** Eesti Piirivalve annab Tallinna linnale üle 13 aastat tagasi Norra Kuningriigist abi korras saadud piirivalvelaeva PVL-105, millest saab muuseumieksponaat Eesti Meremuuseumis.
- 4.** 58 kadetti annavad vande esmakordselt Piirivalvekolledžis.
- 24.-25.** Haapsalus harjutavad erinevate ametkondade, sh piirivalve, spetsialistid teavitustöö korraldamist suurõnnetuse puhul.
- 25.-26.** piirivalvekoer Istwan saavutab Lätis Rezeknes toimunud Balti riikide lahtistel koerte kuulekuse meistrivõitlustel individuaalses arvestuses esikoha.
- 29.-30.** Murastes toimuvad piirivalve meistrivõistlused võrkpallis, võitjaks osutub piirivalvekolledži võistkond.

Baltikumi kõige tublim - piirivalvekoer Istwan

Mai

- 6.-7.** Vabariigi president Toomas Hendrik Ilves külastab Lääne Piirivalvepiirkonda.
- 8.** Põhja Piirivalvepiirkond, Põhja Politseiprefektuur ja AS Tallinna Purjespordikeskus allkirjastavad koostöökokkuleppe ühiseks toimimiseks Schengeni viisaruumis.
- 8.-10.** Piirivalve võistkond saavutab Eel-Ernal kolmanda koha.
- 14.** Siseminister Jüri Pihl omistab auastmed 21 piirivalve ohvitserile, neist kümnele esmakordselt.
- 14.** Piirivalveametis antakse Paroci nimeline parima piirivalvuri 16 000 krooni suurune preemia Narva raudteepiiripunkti allohvitserile Margus Luigele.
- 28.** Pakri lähel toimub Eesti-Soome reostustõrjealane ühisõppus sarjast "Puhas meri".
- 28.-29.** Jõulumäel toimuvad piirivalve meistrivõistlused orienteerumises.

Juuni

- 23.** Piirivalve osaleb Tallinna lauluväljakul toimuv alv Maa-kaitsapäeval.

Vastsed pagunite omanikud

Juuli

1. Piirivalveamet ning Kodakondsus- ja Migratsiooniamet uuendavad koostöölepet.
- 8.-10. Vene Föderatsiooni vetes toimub Eesti, Soome ja Venemaa ühine merepäästeõppus.
- 10.-12. Hiiumaal toimub traditsiooniline jalgrattamatk "Tahan sõita ohutult".
25. Piirivalveameti peadirektor ja Soome Vabariigi Piirivalveameti ülem allkirjastavad Eesti ja Soome piirivalveametite uue koostööprotokoll.

August

- 5.-9. Erna retkel saavutab piirivalve võistkond IV koha.
20. Lahkub 72-aastasena meie seast endine Piirivalveameti mereosakonna ülem ja peadirektori nõunik kaptenleitnant Jüri Kreek.

Dessant Kolga lahel

Autor: Marek Luts

September

1. Sisekaitseakadeemia Piirivalvekolledžis alustavad õppeaastat 110 uut õppurit, neist 25 kõrgharidusõppes.
- 2.-4. Mõedaku spordibaasis toimuvad piirivalve meistrivõistlused laskejooksus.
- 19.-21. Lääne PVP-d külastab Leedu siseminister.
- 24.-26. Piirivalveamet ja Keskkriminaalpolitsei korraldavad Tallinnas rahvusvahelise varastatud sõidukite salakaubanduse vastu võitlemise konverentsi.

Oktoober

6. Eestit külastab Ukraina piirivalve delegatsioon arutamaks koostöö arendamist illegaalse migratsiooni tõkestamisel.
- 20.- 22. Piirivalveameti peadirektor kohtub Moskvast Vene Föderatsiooni piirivalvejuhtidega, et arutada Eesti-Vene piirivalve koostöölepet uuendamist.
30. Kindral Laidoneri Muuseumis avatakse piirivalve fotokonkursi "Riik algab piirist" võistlustööde näitus.
31. Paroci nimeline parima piirivalvuri preemia antakse üle pv-srs Marek Looritsale ning rändauhind Piirikaitsja pv-kpt Indrek Püvile. Peadirektor annab üle piirivalveasutuste ülemate mõõgad.

Pv-mjr Indrek Jõgi näitab, kuidas meil asjad käivad.

Fotokonkursi peaauhinna pälvis Aarne Tasane Mehikoorma kordonist.

November

9. Piirivalve osaleb Viljandis Kõikide laste isadepäeval.
21. Saaremaal Nasval ristitakse piirivalve ja keskkonnainspektsiooni ühine patrull-laev PVL-112 VALVE.

Detsember

13. Eestisse jõuab Piirivalve Lennusalga uus helikopter Agusta-Westland 139.
19. Eesti, Läti ja Leedu piirivalve peadirektorid allkirjastavad Riias vastastikuse mõistmise memorandum.

Paju lahingu 90. aastapäeva tähistamise elamusterohke päev

Merle Vaab

Kagu Piirivalvepiirkond

Kell 08.15 – on laupäev, 31. jaanuari hommik

Väljas on veel pime, kui piirivalve roheline buss minu maja ette sõidab ja ma peale istun. Õues on väga külm, kuid ees ootavad Paju lahingu 90. aastapäevale pühendatud üritused. Meid on kokku neli: mina, lipuohvitser pv-ltn Margo Sepp ning liputoimkonna liikmed pv-n-ltn Igor Bogdanov ja pv-vbl Siim Land. Selle väikse seltskonnaga alustame teed Valga maakonna poole. Mida lähemale jõuame, seda suuremad on miinuskraadid. Mõtlen endamisi, mida ma üldse Paju lahingust tean – koolist meenuvad vaid üksikud sõnad – Vabadussõda ja Julius Kuperjanov. Tuju on hea ning olen põnevil.

Kell 09.15 – jõuame Kagu Piirivalvepiirkonna sisepiiri koostöö- ja koordinatsiooni talitusesse

Pakane näpistab ninaotsa punaseks. Mõtlen pildistamise peale: kuidas küll teha seda nii, et kindaid ei peaks käest võtma. Sisepiiri koostöö- ja koordinatsiooni talituses tehakse oma igapäevaseid toimetusi – kes koostab laskeplaani, kes loeb juhendeid, valmidusüksuse ülem jagab piirivalvuritele ülesandeid. Kuidagi mõnus ja kodune tunne on. Peagi istume taas bussi ja sõit jätkub.

Kell 10.30 – saabume Tõlliste vallas asuva Paju lahingu monumendi juurde, mis kõrgub taeva poole nagu suur mitmekihiline klotsidest ehitatud püramiid

Väljume bussist ning mütsi veelgi sügavamale kõrvadele tõmmates ning ühelt jalalt teisele hüpates üritan pilti teha. Toimkond paneb lipu kokku ning vormielemendid paika. Kõik peab olema korras ja täpselt omal kohal.

Rahvast on kogunenud palju ning inimesi tuleb aina juurde – kooliõpilasi, peresid, vanemaid inimesi, sõjaveterane jne. Silman rahva hulgas Kagu Piirivalvepiirkonna ülemat pv-kol-ltn Tõnu Reinupit ja veel paari tuttavat ohvitseri.

Kell 11.00

Signalisti märguanne ürituse alustamiseks. Mustad tumedate klaasidega autod, küljel Eesti Vabariigi lipud sõidavad reas parkispiatsile. Saabub meie president. Uhke tunne täidab rinda. Ei mäletagi, et oleks teda nii lähedalt näha saanud. Võtan kinda käest ja üritan teha võimalikult head pilti. Vaatan liputoimkondade rivi, kus mehed seisavad sirgelt, lippurid hoiavad uhkusega ja kõrgel oma asutuse lippe. Mitte märkigi külmetavatest ninadest, sõrmedest või varvastest.

Pärast hüdni alustab president: “31. jaanuaril 1919. aastal seisid Julius Kuperjanovi partisanide ja Põhja Poegade Rügemendi vastas Paju mõisa väljal läti punased kütid. 90 aastat tagasi peeti maha üks Vabadussõja ohvrirahkmeid lahinguid – Paju lahing. Tegemist on ühe legendaarseima lahinguga, kuna surmavalt sai haavata Vabadussõja kangelane Julius Kuperjanov, kuid Vabadussõja verisemaid võitlusi lõppes punaste lüüasaamisega ning aitas eestlastel vabastada Valga linna.”

Näidislahing, kus osales ligi 1000 meest

Foto: Merle Vaab

Liputoimkond - lipuohvitser pv-ltn Margo Sepp ning liputoimkonna liikmed pv-vbl Siim Land, pv-v-srs Teet Metsavas ja pv-n-ltn Igor Bogdanov

Foto: Merle Vaab

Kõnega esinesid ka kaitseminister, Valga maavanem ja Kuperjanovi JP ülem. Algamas on väljumalateenistus, mille viib läbi KL Valgamaa Maleva kaplan ning pärgade asetamine Paju monumendile.

Üha enam hakkam mõistma selle lahingu tähtsust, kuid samas tekib juurde küsimusi: Miks peeti lahing just Paju mõisa, mitte Valga linna all? Miks hukkus lahingus nii palju mehi? Kelle kuulust sai surmavalt haavata Julius Kuperjanov? Luban endale, et kohe kui koju jõuan, uurin võimalusel internetist infot juurde.

Püüan endale ette kujutada, mida võisid tunda ja mõelda need mehed, kes 90 aastat tagasi siinsamas võitlesid selle eest, et mina saaksin elada ja armastada vabas Eestis, käia tööl, väljendada oma meelsust.

Kell 12.05 – algab näidislahing

Kaugel üle põllu metsa ääres paistavad suured valged telgid. Seisan rahva seas, aparaat külmetavate näppude vahel valmis, kuid midagi ei juhtu. Ootasin vist suurt kärtsu ja mürtsu, kuid äkki seisis põllul pikk meeste rivi, kõigil seljas üleni valged riided, milles nad lumetaustal välja ei paistnud. Vaikselt tuli rivi üle põllu rahva poole. Kokku osales näidislahingus umbes 1000 meest. Stsenarium oli enam-vähem sarnane 90 aastat tagasi aset leidnud sündmustega, mil vastamisi läksid 1200 punaväelast ning ligi

700 eestlast ja soomlast. Meie vägesid juhtiski kuulus leitnant Julius Kuperjanov. Punased olid varjunud lähedalasuvasse Paju mõisa ning eestlased otsustasid neid rünnata.

Liigun nn rindejoonega kaasa ja pildistan lumes lamavaid sõjaväelasi. Mõttelõnga katkestavad paugud – tegemist on ju ikka lahinguga. Ehmun ja lähen eemale. Liiga palju raskeid mõtteid tikub pähe. Ei taha sugugi nõustuda ühe kõnepidajaga, kelle arvates oli toimunu visuaalselt ja emotsionaalselt väga kena ja huvitav. Kuidas saab olla sõda kena ja huvitav? Isegi kui see on näitemäng, kannab ta endas surma ja valu hõngu. Ei ole ju lahingud meid ümbritsevast maailmast senini kadunud ning sellesse ei tohiks suhtuda nagu teatrietendusse, mida vaatame rõdult.

Parkimisplatsil teisi oodates tajun südames, et olen natuke muutunud – tunnen kurbust, kaastunnet, rõõmu, austust ja uhkust. Olen rikkam teadmiste poolest.

Kell 13.35 - kodus

Istun lesol, selg vastu soemüüri ja joon pärnaõieteed meega. Põsed õhetavad, varbad tulitavad, kuid tuju on hea. Vaatan tehtud fotosid ja mõtlen veel kord päeva sündmuste peale. Tore ja hariv oli ning luban endale edaspidi argipäeva probleemide kõrvalt vaadata asju laiemalt. Ja kõigile, kes on selle loo lugemisega siiamaani jõudnud, lõpetuseks ka üks väike eksamiküsimus: kus asub Eestis Julius Kupejanovi hauamonument? Kes teab – tubli, kes ei – uurib järele ja saab samuti teada, seniks kõike head ja järgmiste elamusteni!

Saame tuttavaks – Põhja Piirivalvepiirkond

Marek Luts

Piirivalveseersant

Põhja Piirivalvepiirkonna personalijaoskonna staabiallohitser

Põhja Piirivalvepiirkond on suurima isikkoosseisu ja mitmete erinevate teenistusülesannetega piirkond – siin asub Eesti lennu- ja merepäästet koordineeriv Operatiivinformatsiooni- ja mereseirekeskus, logistilist tuge pakkuv Merebaas, Tallinna piiripunkt, mis tuleb toime Tallinna lennujaama ja Tallinna sadama reisijatevoogude kontrollimisega, piirkond on koduks piirivalvelaevadele ja orkestrile.

Piirivalvepiirkonnale püstitatud ülesannete täitmist on mõjutanud Eesti ühinemine Schengeni ühise õigusruumiga 2007. aasta lõpus, millele lisandus ühinemine Schengeni õhuruumiga 2008. aasta märtsis. 2007. aasta struktuurimuudatuste tulemusena liideti Põhja Piirivalvepiirkonnaga Piirivalvelaevade Üksikdivisjon ja Piirivalve Keskhooldebaas. Liitmise käigus moodustati Piirivalve Merebaas.

Piirivalvepiirkonnal oli hea koostöö politseiprefektuuride, Kodakondsus- ja Migratsiooniameti, Maksu- ja Tolliametiga ning kohalike omavalitsustega.

Põhja Piirivalvepiirkond teeb tihedat koostööd Soome vabariigi Soome lahe Merepiirivalvepiirkonnaga, samuti Rootsi kuningriigiga, nii Stockholmi maakonna piiripolitsei kui Rootsi politsei sideohvitseriga Eestis. Soome piirivalve on saatnud Põhja Piirivalvepiirkonda oma sideohvitseri. Infovahetus toimub ka Läti vabariigi piirivalve, Leedu vabariigi piirivalve ja Saksa Bundespolizeiga.

Põhja Piirivalvepiirkond ennesõjaaegses Eesti vabariigis

Põhja Piirivalvepiirkonna eelkäija oli Tallinna jaoskond, mille loomisega alustati jaanuaris 1923. Sama aasta märtsis hakati piiri üle võtma Mereside väeosadelt. Esimeseks Tallinna jaoskonna ülemaks sai Ferdinand Tõnso, kellel oli kogemusi teenistusest tsaariaarmee Tallinna piirivahtide brigaadis. Ta oli saanud sõjalise ettevalmistuse Gattšina lipnikekoolis ja võtnud osa Esimesest maailmasõjast.

Algusaegadel kuulusid Tallinna jaoskonna alla Paldiski, Tallinna, Jägala-Jõesuu, Loksa ja Kunda rajoon.

Põhja Piirivalvepiirkonna algusajad

Tuletame meelde, kuidas taasiseseisvunud Eesti vabariigis tekkis Põhja Piirivalvepiirkond. Meenutab endine Põhja Piirivalvepiirkonna ülem piirivalvekolonelleitnant Raivo Terve:

1993. aasta kevadel olin ma Muuga sadama kontrollpunkti ülem. Piirkonna loomine sai alguse Viktor Hanseni ettepanekust. Tallinna piirkonna juhtrakukese nime all kogunesime aadressil Toompea 1 ja alustasime meeskonna loomisega. Kõigepealt moodustasime piirkonna struktuuri ja järgmise sammuna tulid koosseisud. Tallinna piiripunkt ja Harju

PÕHJA PVP ERI

Kakumäe kordon 1931. aastal

Fakte Põhja Piirivalvepiirkonnast

- + Põhja Piirivalvepiirkonna tegevuspiirkonnas oleva rannajoone pikkuseks koos Osmussaare ja Naissaare rannajoonega on 480 kilomeetrit, territoriaalmeri piiri on 232 km ja majandusvööndi piiri 369 km.

+ Piirkonna tegevuspiirkonnaks on:

Harju maakonnas Padise, Keila, Harku, Viimsi, Jõelähtme, Kuusalu, Loksa vald, Tallinna linn, Paldiski linn ja Loksa linn;

Lääne-Viru maakonnas Vihula, Viru-Nigula vald ja Kunda linn;

Ida-Viru maakonnas Aseri ja Lüganuse vald.

- + Piirkonda kuuluvad Tallinna piiripunkt, Tallinna piirivalvekordon, Kunda piirivalvekordon, Paldiski piirivalvekordon ja Muuga piirivalvekordon.

- + Piirkonna staap asub Tallinnas aadressil Süsta 15. Territooriumil asuvad veel operatiivinformatsiooni- ja merevalvekeskus, Tallinna piirivalvekordon ja Piirivalve Merebaas.

- + Piirivalvepiirkonnas töötab 31.12.2008 seisuga 538 inimest (koos ATS-i ja TLS-i alusel töötavate inimestega).

- + Piirivalvepiirkonna ülem on piirivalvekolonelleitnant Mart Savioja.

Paljassaare kordoni üleandmine

rajoon liitusid 1993. aastal ja suvel määrati mind juba Tallinna piirkonna ülemaks.

1996. aastal liitus Lääne-Viru rajoon Tallinna piirkonnaga ja Haapsalu piirivalvekordon liideti Hiiumaa piirkonnaga.

Tänase nimega Põhja Piirivalvepiirkonna moodustamise kuupäevaks oli 01.01.1996.

Algusaastate väljakutsed

Organisatsioonil olid kindlad eesmärgid, mille suunas ka piirkond liikus. Orienteerusime Soome piirivalve mudeli järgi ja selle eeskujul sai alguse ka rahvusvahelise koostöö arendamine.

Alguses oli kõigest puudus. Rahvusvahelistes piiripunktides suudeti teenistus rahuldavalt korraldada. Samas kannatas logistiline pool, mis oli üsna kehvast seisusest. Materiaalseid ressursse eraldati piirkonnale väga vähe. Prioriteediks oli idapiir ja kontrollijoon Läti vabariigiga.

Läbi aegade on piirkonna prioriteet olnud teenistuse korraldamine rahvusvahelistes piiripunktides. Põhitähelepanu läks sadamatele ja lennujaamadele, seetõttu ei ole piirkonnas veel

klassikalist merekordonit välja arendatud. Kõige enam sarnaneb merekordoniga Kunda piirivalvekordon.

Täna sel piirkonna territooriumil asus eelnevalt vana mereväebaas, mida 1993. aastal hakkasime välja arendama. 1994. aastal hakkas piirkond tegelema merepääste ja kalakaitsega. Samuti ehitasime Keila-Joa logistilise keskuse autopargi remontimiseks.

Hoolimata sellest, et inimesed pidid töötama spartalikes tingimustes, olid alluvad väga tublid ja kogu töö sai alati hästi tehtud.

Täna sel piirkonnas on tingimused kõvasti paremaks muutunud, eraldatud on rohkem ressursse, uuendatud on kordoneid ja logistiline pool on tublisti parem.

Kunda piirivalvekordon

Kordoni ülem piirivalvekapten Hillar Heinsalu:

Kunda piirivalvekordon on pärast piirivalve taasloomist teinud läbi muundumise piirkonnast rajooniks ja sealt kordoniks, kuid peaaegu muutumatuks on jäänud valvatav piirilõik, mis rannajoonena moodustab 205 km.

Piirivalvurite rivistus reisisadamas 90ndate alguses

Tänane Kunda piirivalvekordoni hoone on Nõukogude Liidu aegne ohvitseride korterelamu, mis vastavalt võimalustele on kohandatud piirivalve tööks, vahetatud on aknad ja katus, RCC on saanud kena ilme ja kaasaegse tehnika. Kordon asub Kronkskaldal, kuni 35 meetrit üle merepinna ja siit avaneb hea vaade merele – korraga on nähtav ala Letipea poolsaarest Toolse varemteni.

Kordoni isikkoosseis on traditsioone austav ja väga ühtehoidev. Juba kaks aastat tähistame koos veteranidega piirivalveaastapäeva. Aktiivselt tegeleme laskespordiga.

Kunda piirivalvekordoni üks sümboleid on Eesti põhjapoolseim saar Vaindloo oma 7,7 meetri kõrguse Vaindloo hiidrahanu, kiviklibu ja 1870. aastal ehitatud tuletorniga.

Teenistus Kunda kordonis hõlmab aastaringset piirikontrolli Kunda ja Loksa sadamates ja suvisel navigatsioonihooajal ka Vergi sadamas. Vergi sadam vahetas hiljuti omanikku ja kui nende plaanid teostuvad, on oodata laevaliikluse elavnemist. Muidugi kuulub kordoni tegevusvaldkonda ka merel toimuva haldamine. Peale selle väljuvad kordonist regulaarselt patrulltoimkonnad, kes teostavad rannaalade kontrolli. Kuna meie tegevuspiirkonda jääb ka suur osa Lahemaa rahvuspargist, tuleb silma peal hoida ka sealsetel probleemidel – kaitsealal sõitvatel ATV-del, maasturitel ja keelatud kohtades lõkketegijatel.

Lahemaa rahvuspargi alad on pärandkultuuri kandjad ja siinsetelt aladelt leiab ka piirivalve tegevuse jälgi. Nimelt ehitati Neeme harki 1850. aastal Lobi kordon, mille hoonestuse vundamendid ja keldrid on tänaseni säilinud. Tegu oli ajaga, mil valitseja oli tsaar ja piirivalvureid kutsuti randrüütliteks. Põhiline salakaup oli sool Soomest. Kordon lammutati 1940. aastal, et sinna uus ehitada, kuid alanud sõda rikkus plaanid.

Kunda piirivalvekordon

Muuga piirivalvekordon

Kordoni ülem piirivalvekapten Raivo Männik:

Muuga piiripunkt alustas tegevust kohe pärast Nõukogude Liidu piirivalve lahkumist sadamast 13. juulil 1992. Piiripunkt paiknes sadama kinnisel territooriumil Veose tn 8.

Augustis 1992 lisandus Muuga aedlinnas paiknenud Nõukogude Liidu piirivalvekordon, mis mehitati 10–15 ajateenijaga. Piiripunkt asustati ümber endisesse soojak-majasse, mis asusid Lasti tee 7.

1996. aastal paikneti ümber Veose tn 10 tollile ja piirivalvele ehitatud hoonesse. Sadamas lisandusid konteinerterminal ja ujuv reisiterminal ning Helsingiga regulaarset ühendust pidavad reisilaevad Cinderella ja Finjet Tänaseks on reisi- ja kruisilaevad Muuga sadamas tegevuse lõpetanud.

Alates 3. juulist 2004 asub piiripunkt sadama poolt ehitatud hoones Veose tn 4. 2005 valmisid sadamas täiendavalt söeterminal ja konteinerterminali juurdeehitus.

2006. aastal muudeti Muuga Sadama piiripunkt Muuga piirivalvekordoniks, mille koosseisu kuulub rahvusvaheliseks liikluseks avatud piiripunkt. Seoses sellega lisandus piirilõik pikkusega 96 km ja lisandus ka uusi ülesandeid. Kordoni vastutusalas teostatakse rannikupatrulle nii maismaal kui merelt. Teostatakse liiklusalast järelvalvet, vajadusel merepäästet, kontrollitakse väikesaari ja väikelaevu, kalapüügiseadusest kinnipidamist. Tehakse koostööd Põhja Politseiprefektuuriga, korraldades politseiga ühispatrulle. Patrulle territoriaal- ja sisemerel korraldatakse ka koostöös vastutusosalale suunatud piirivalvelaevaga.

Muuga piirivalvekordon

Tallinna piirivalvekordon

Kordoni ülem piirivalvekapten Ahto Jutt:

Tallinna piirivalvekordoni eripärana nimetaksin kõige tihedamat laevaliiklust – meie vastutusalasse jäävad kaks peamist laevateed ja siin on ka väikealuste liikumine intensiivsem. Seetõttu tuleb merepäästeks pidevalt valmis olla. Rõhutaksingi mitte niivõrd merepääste juhtumite arvu, kuivõrd just 24-tunnist valmisolekut.

Tallinna piirivalvekordoni moto on: TEEME ÄRA... ning juhtmõte ...JA HÄSTI!

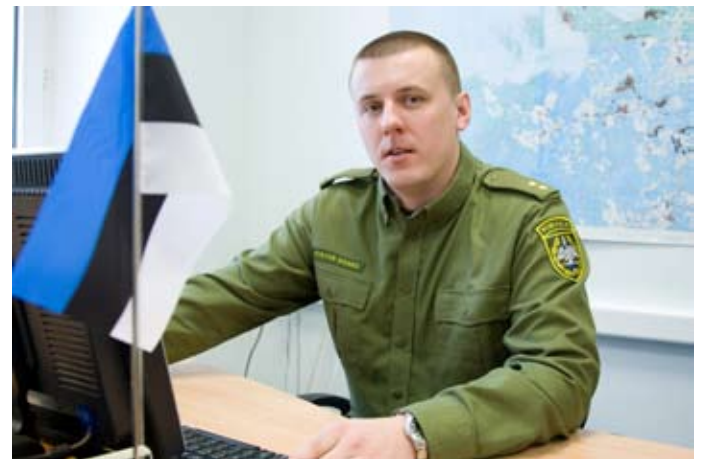
Tallinna kordoni ehitamist alustati 1993. aastal Viimsi poolsaarelt, kus teenistust teostati vene päritolu radaripositsioonilt ja elati-oldi Pringi ühiselamus.

Endine Pringi kordoni veltveebel staabiallohitser Algo Rose meenutas: „Teenistus koosnes suuremalt jaolt objektide valvamisest: Pirita kordon, Keskhooldebaas ja Muuga kordon. Muidugi ka Pringi kordon, kus parimatel aegadel oli koos ajateenijatega rivis 106 meest. Algul oli sisetee-nistus (korrapidamine), hiljem lisandus ka merevaatlus endises vene radarpositsionis (BTN-is). Piirivalvuril oli teenistuse läbiviimiseks binokkel ja päevik, kuhu möödudavad alused hea nähtavuse korral kirja pandi. Tegeleti ka kõvasti majandustöödega: katlakütmine, sigade talitamine jne. Kuna Pringi kordonis algul söögitegemise võimalus puudus, sõitsime veoauto IFA kastis kolm korda päevas Endla tänavasse (endisesse Karu kooli) sööma. 1994. aasta sügisel hakkasime kordonis ise süüa tegema. Toiduaineid käisime turult ostmas. Sigade kasvatamine läks hästi seni, kuni ajateenijaid oli nimekirjas vähemalt 50, siis tulime veel kuidagi toime. Viimase notsu äraviimisel juhtus ka väike vahejuhtum, kus notsu sai köidikust lahti ja kargas Haabneeme poe ees lihtsalt veoauto kastist maha. Küla-rahval oli nalja palju, kui piirivalvurid siga taga ajasid.”

Paldiski piirivalvekordon

Paldiski piirivalvekordon

Kordoni ülem piirivalvenooremleitnant Toomas Kaarjärv:

Paldiski kordoni piirilõigu eripäraks on varieeruv inim-asustus ning erinevate lahtede ja väikesaartega liigendatud rannajoon. Paldiski kordoni vastutusalas on kolm rahvusvaheliseks liikluseks avatud piiripunkti: Paldiski Põhjasadam, Paldiski Lõunasadam ja Lohusalu jahisadam.

Kordonihoone rajas Nõukogude Liidu piirivalve ja siis kasutati hoonet radarjaamana. Tol ajal oli kordonis kolm radarit ja kolm radarmasti koos majandushoone ja sigalaga. Nüüd on ajad muutunud

Lõpetuseks üks tõestisündinud humoorikas lugu, mis on meie kordonis aegade jooksul liikunud:

Ühel pimedal talveööl külastas Paldiski kordonit üks härra ning tänas tähelepanu eest, mis talle tema vastuvõtul osaks langes ja ütles: „Võite mehe sealt tornist alla kutsuda, ma olen juba kohal”, aimamata, et meil siin poolsaare tipus on märguandjaks majakas.

Naine, kellele meeldivad väljakutsed

Tanel Saarmann

PÕHJA PVP ERI

Piirist Piirini läks külla Operatiivinformatsiooni- ja mereseirekeskuse (OIMSK) korrapidajale piirivalvenooremveebel Annika Malvale, kes küll praegu mitmendat kuud väikese lapsega kodus on, kuid oli hea meelega nõus tööjuttu ajama

Kohvitassi taga jätkus juttu kauemaks ning peagi sai selgeks, et Annika Malval on olnud huvitav elu nii enne piirivalvesse tulekut kui ka teenistuse ajal. Ta on elu jooksul proovinud mitut ametit. Mitte, et intervjuueeritaval oleks rahutu hing või oleks ta püsimatu, aga teda lihtsalt paelub kõik uus ja huvitav. Tundub, et OIMSKis on pv-n-vbl Annika Malva rahul ja õnnelik ning soovib sinna tulevikus kindlasti naasta.

Annika Malva sündis Tallinnas, kuid tema lapsepõlv möödus Lääne-Virumaal, Vergil. See on Võsu lähedal asuv kaluriküla, mis oli omal ajal populaarne suvituskoht.

Põhikool asus Võsul, 10 kilomeetri kaugusel kodust. Malva läks Rakverre keskkooli, mille lõpetamine langes rahareformi aega. Aasta oli 1992 ning keskkooli lõpupeod toodi ajaliselts pisut ettepoole – viimane eksam oli reedel ja samal õhtul toimus lõpupidu. See oligi rahareformi esimene päev: „Peo eest maksti rublades, aga õhtul tuli peole minna juba kroonide eest,“ meenutab Malva.

„Piirivalvurid sebisid seal edasi-tagasi, mõtlesime, et miks mitte ka proovida, on ju naisi piirivalves küll“

Piirivalvenooremveebel Annika Malva

Pangast piirivalvuriks

Viljandis elades töötas Annika Malva pangas - alguses valuutavahetuse töötajana, hiljem raamatupidajana. „Jõudsin ka sekretäri ametit proovida, seal õppisin kiiresti trükkima, ehkki kahe sõrmega,“ muigab Malva. Pangas töötas ta poolteist aastat, mille järel siirdus Pärnusse majanduskooli: „Isegi matemaatika testi tegin ära, kuigi olin sel alal puupea. Sain sisse, kuid juba kuu aja möödudes selgus, et ootan oma esimest last,“ räägib Malva.

Malva kolis elama Rakverre ning asus koos sõbrannaga elama majja, kus elasid ka piirivalvurid: „Istusime ühel õhtul sõbrannaga ja vaatasime aknast välja, piirivalvurid sebisid seal edasi-tagasi, mõtlesime, et miks mitte ka proovida, on ju naisi piirivalves küll,“ meenutab Malva seda saatuslikku õhtut. Mõeldud, tehtud. Kuu aega käidi Tallinna vahet pabereid ajamas, arsti juures, vestlustel ja

testidel ning sügisel astutigi Piirivalvekooli. Malva sõnul kestis kursus tol ajal kolm kuud, aga oli see eest intensiivne. Rühm koosnes peaaegu täielikult naistest, vaid viis poissi oli nende kursusel. Malva sõnul oli ka teine samal ajal õppinud grupp naisterühm: „Eks see natuke kanakarja moodi kippus olema,“ naerab Malva.

Emotsiooniderohke kooliaeg ning esimene töökoht

Malvale meenub eredalt nende rühmaülem Toomas Möls, kes on hetkel Kuperjanovi üksik-jalaväepataljoni ülem. Tundus, et tegemist on kõige rangema mehega, keda võis ette kujutada. „Ta tegi meile kohe selgeks, et Piirivalvekool ei ole mingi mõisapreilide pansionaat,“ meenutab Malva. Õhtul seisti lipuplatsil, harjutati laulmist ja tervitamist

ning karjuti täiest kõrist võoraste peale. Õpinguperioodist meenub Malvale veel määrustiku tund, mis oli kõige naljakam õppeaine: „Naerda sai siin sellepärast, et õpikud olid kirjutatud vanas eesti keeles ja see ajas itsitama isegi rühmaülema enda. Kõrvklassi õpetaja pidi tundi sekkuma, sest naerimine läks vahel väga kõvaks,“ muigab Malva. Vahetult enne passieksamit küsinud üks kadett, kas vesimärk on ikka kõige kindlam võltsing ja tema kukkus muidugi eksamil ka läbi. Sellest grupist lõpetasid umbes pooled ning piirivalvesse jäi veel vähem.

„Kirvega ma koju ei läinud, aga mõni mees viis saapaharja küll kaasa“

Elama asusime Tallinnasse, tööle aga reisisadamasse. „Õnneks sai suviti töötada Pirita jahisadamas, mis kuulus reisisadama alla – seal olid päike ja purjekad, aga ka tööd oli palju,“ meenutab Malva. Pirital tuli tegeleda soomlastega, kontrollima pidi jahte. Reisisadamas tuli istuda kabiinis ja seal läks olukord vahel väga närviliseks: „Ühe inimese kontrollimiseks oli antud maksimaalselt 30 sekundit, tegekkuses läks kiiremini, aga järjekord oli meeletu,“ meenutab Malva ja lisab, et see töö ei olnud talle kuidagi meelt mööda: „Poole aasta pärast tundsin, et kuulid jooksevad kokku, õnneks oli suviti jahisadama töö,“ meenutab Malva.

Meremees Malva

Ühel päeval puhkusel olles helistas Malvale sõbranna ja ütles, et seinal on tüürimehe kursuste kuulutus. Malva lasi end kirja panna ja sai juba mõne aja pärast tüürimehe paberid. Mõnda aega töötas ta veel Pirital, kuid siis läks laevale roolimadruseks. See oli Malva jaoks suureks muudatuseks. Esimeseks laevaks sai PVL-108 „LINDA“, mida piirivalvel enam ei ole: „LINDA oli suur ja aeglane laev, aga majutuse koha pealt väga mugav,“ räägib Malva. Merel viibiti nädal aega, tegeldi piiri valvamisega ja radarvaatlustega.

Esmalt vaatas maskuliinne laevameeskond Malvat nagu ilmaimet ning naise närvikava ja huumorimeel pandi koheselt proovile. Nimelt oli madruse üks ülesannetest laevateki pesemine. „Mehaanik oli väga abivalmis ja näitas kõik vajaliku kätte, voolikud ühendati ja pandi valmis. Siis ütles abiline, et läheb paneb pumba tööle ning sealt hakkas sellise survega vett tulema, et pidin peaaegu üle parda lendama,“ meenutab Malva. Ometi sai noor „roheline“ naisterahvas pesemisega hakkama ning hiljem sai veel kiitagi, kuigi mainiti ka, et tegelikult käib pesemine poole väiksema survega. Testiti lihtsalt, kuidas naine vastu peab. Pidas. Kui vahel Malvale kirves enne koju minekut kotti pandi, suskas naine vigurvändale saapaharja kaasa: „Kirvega ma koju ei läinud, aga mõni mees viis saapaharja küll kaasa,“ räägib Malva. Selliseid naljatlemisi oli veel, kuid

Juba väiksena kiskus mere poole

Foto: erakogu

oli ka südamlikke hetki: Kui Malva oli nädal aega laeval töötanud astus talle ligi vana, habetunud vanemmehaanik ja ütles, et oli omal ajal tema isaga koos merd sõitnud, oli nende koduski olnud, kus väike Annika tal süles istunud ja habet sikutanud. Nüüd töötasid nad siis ühel laeval.

Vahepeal oli Malva teise lapsega kodus ning naasis juba uuele laevale, PVL-202 „KATI“ tüürimehena. KATI-ga oldi rohkem Saaremaa lähedal, sest seal on laevateed ja reostuse oht suurem. Viimane laev Malva jaoks oli PVL-111 „VAPPER“. Malvale meenub eredalt 2006. aasta kui Kuressaares peeti võidupüha Mereparaadi, seal oli ta „VAPPERi“ peal: „Vapper on laev, mis tuulega palju kõigub. Oli palju tegemist, et korralikult rivis valvel seista, reelingu ääres oli konks, panin varba sinna alla ja jäin püsti,“ meenutab Malva.

Tagasi kuivale maale

Seejärel naasis Annika Malva maismaale ning asus Tiit Pöderi kutsel tööle Merevalvekeskusesse. Malva läbis Soomes kursused ja asus tööle. Kahe nädala pärast aga teatati, et koht koondatakse ja ühe variandina kerkis taas silmapiirile reisisadam. Lõpuks läks Malva tööle hoopis Piirivalvelaevade Üksikdivisjoni personaliosakonda. Kui divisjon 2006. aastal tegevuse lõpetas siirdus Malva tööle OIMSKisse. „Alguses olin korrapidaja abi, aga juba õige pea asendasin ohvitseri kohta ja siis pakutigi päriselt sinna jäämise võimalust. Algul värisin küll, et kas ikka sobin,“ räägib Malva.

Malva jaoks on kõige olulisem OIMSKI juures pääste koordineerimine: „Kui tuleb hädateade, siis võtame selle vastu ja püüame kõige operatiivsemalt aidata,“ selgitab Malva. Reostuse avastamine on samuti OIMSKI ülesanne, siia saadetakse peaaegu iga päev satelliitpilte laevadelt ja lennukitelt, info kogutakse, saadetakse laiali ning koordineeritakse likvideerimist. OIMSK jälgib ka laevaliiklust. „Meiega samas ruumis töötab ka radarioperaator, niisiis

on infovahetus kiire ja me täiendame teineteist," selgitab Malva. OIMSK on ka rahvusvaheline kontaktpunkt, kust vahendatakse Euroopa riikide vahelist piiriinfot, vastatakse järelepärimistele, korraldatakse operatsioone ja õppuseid.

„Olen 2008. aasta oktoobrist dekreedis olnud ja umbes aasta aega oleksin veel lapsega kodus, aga tagasi tahaks minna küll. Kui maja ja inimesed jäävad, siis teen seda tööd hea meelega edasi. Tahaksin ennast täiendada - võimalikult palju koolitustel käia,“ räägib Malva mõtlikult ja lisab, et tema soov on OIMSKi arendamisse oma panus anda. Noortele ütleb Malva, et piirivalve plussiks on sinne mitmekesine töö. „Ei pea aastaid ühes kohas passima, kui soovi ja tahtmist on, võid edasi liikuda ja areneda,“ räägib Malva. Tema ise on selle elav näide.

Koordineerija ja sugupuu-uuriija

Annika Malva on kolme lapse ema, seega tundus kohatu küsida, mida naine vabal ajal teeb. Tegin seda siiski ja vastus tuli päris ootamatu: „Viimased kaks aastat olen tegeleenud sugupuu-uuringutega - tuhnin internetis vanades kirikuraamatutes ja arhiivides. Olen rääkinud sugulastega, kellega pole aastaid kokku juhtunud,“ räägib Malva. Veel lisab ta, et kavatses tulevikus kõik järgi proovida, mis vähegi huvitav tundub. Selle all ei pea ta aga silmas ei benji-eega langevarjuhüppeid, sest õhus kulgemist Malva pelgab: „Vee peal tunnen ennast väga hästi, aga lendamist kardan – ujuda ma oskan, lennata paraku mitte,“ räägib Malva.

OIMSKi korrapidajana

Malva meeskonnaga (vasakult: mehaanik Avo Aavik, Annika Malva, komandör Aldo Rauk, komandöri abi Ernst Lossman).

Foto: erakogu

Ruhnu piirivalvekordoni ülem hoiab alluvad reageerimisvalmiduses

Janne Mets

Lääne Piirivalvepiirkond

Ruhnu piirivalvekordoni ülem piirivalveveebel Rainer Sosi on mees, kes ei lase piirivalvureil “magada”. Tihti on tal nende jaoks planeeritud väikesed õppusesüstid.

Selle aasta esimestel päevadel andis ta valvekorras olevale toimekonnale Kuressaare Merevalvekeskuse korrapidaja kaua teada hätta sattunud meesterahvast, kes vajab abi merelt maale toimetamisel.

Stsenaariumi kohaselt oli Ringsu sadama akvatooriumil, uue sadamahoone ning võrgukuuri vahelisel alal nõrgale jääle läinud mees, kes ei saanud enam tagasi maale ning palus piirivalvelt abi, et too teda hädast välja aitaks. Nimelt oli mees vajunud läbi jää umbes 90 cm sügavusele vette ning tagasi jääle saamine osutus külma vee ja jääolude tõttu võimatuks.

Kordoni korrapidajale edastati informatsioon päeval kell 14.10. Kohe anti hädateade edasi toimekonnale, kiirelt haarati alati valmisolekus päästevarusustus ning juba 14.28 oli „abivajaja“ päästelaua abiga kuivale maale toimetatud. Päästetud isiku tervislik seisund oli hea ning arstiabi mees ei vajanud. Nõrgal jääl hätta sattunud päästetut mängis termoülikonda riidetunud

Harjutamisel kehabust hättasattunuks kordoniülema Rainer Sosi

Foto: Priit Kapsta

kordoniülema Sosi isiklikult. Eelmisel aastal korraldas kordoniülema selliseid õppusi kahel korral. Viimane “päästejuhtum” oli sügisel, kui harjutati signaalarakettidele reageerimist.

Kuressaare Merevalvekeskuse ülema piirivalvekapten Tarvo Vaheri sõnul on kordonites vaja sedalaadi õppeoperatsioone teha pidevalt. See hoiab piirivalvurid valvsad, annab meeste kogemusi käitumiseks erinevates situatsioonides ja ilmaoludes. Samuti tuleb harjutada uute pääste- või muude piirivalvetööks vajalike vahendite käsitlemist.

“Hiljem analüüsisime õppuste käiku ning toimekonna ja korrapidaja tegutsemist. Arvestades seda, et keegi meist ei ole saanud spetsiaalset väljaõpet pinnaltpäästelauaga tegutsemiseks, arvan ma, et toimekond tegutses hästi ja selline harjutamine tuli igati kasuks”, sõnas kordoniülema õppuse kokkuvõtteks.

Kus on piirivalve laevade kodu?

Tanel Saarmann

Merebaas on Põhja piirivalvepiirkonna suurim struktuuriüksus, siia alla kuuluvad piirivalvesadam, reostustõrjegrupp, tehnikatalitus, info- ja kommunikatsioonitehnika talitus, IT-süsteemide grupp, haldustalituse majandusgrupp, lao- ja arvestusgrupp ning Piirivalve orkester.

Merebaas on logistiline üksus, mis pakub piirivalve ujuvahenditele sadamateenuseid, tagab operatiivselt merereostuse lokaliseerimise ja likvideerimise, ujuvahendite ja maismaasõidukite korrasoleku, hoolduse, remondi ja kütuse ning määrdeainetega varustamise, radari-, arvuti- ja sidesüsteemide korrasoleku, hoolduse ja remondi, hoonete haldamise, teenistuse korraldamiseks vajaliku kauba hankimise, materiaalse väärtuste arvestuse, ladustamise, hoiustamise ja jaotuskavade alusel väljastamise ning ürituste kultuurilise teenindamise piirivalve orkestri esinemiste näol. Piirist Piirini vestles Mere-

baasi ülema Madis Merivoo ja ülema asetäitja piirivalvemajor Aare Orumetsaga.

Aare Orumets meenutab, et Merebaas tekkis Piirivalvelaevade Üksikdivisjoni, Keskhooldebaasi ja Põhja PVP logistikajaoskonna liitmisel ühtseks struktuuriüksuseks. „Kõik see sai alguse 2006. aasta 1. juulist, kui määrati ülem, major Vello Suuder,“ räägib Orumets. Talituste loomine ja Merebaasile tema praeguse hingamise andmine kestis peaaegu terve 2007. aasta.

Kõige väärtuslikum osa on sadam

Piirivalvesadam on Merebaasi üks olulisemaid üksusi. „Sadam on Merebaasi kõige väärtuslikum osa, kai pikkust on kokku 640 meetrit ning väärtust lisab slipikompleks, mis on mõeldud laevade ülestõstmiseks,“ räägib Orumets. Laevu peab üles

PÕHJA PVP ERI

tõstma, et kontrollida nende veealust korpust, käitureid, rooliseadmeid jne. „Meil on väga hea meel, et on olemas slipp, hetkel jagatakse seda Lindaliinide AS-iga, kellele see on rendile antud,“ räägib Orumets. Slipp on konstrueeritud kuni 500-tonniste laevade tõstmiseks, kuid tema tehniline seisund ei võimalda praegu tõsta üle 200-tonniseid laevu. Piirivalves olemasolevatest laevadest suudetakse niisiis üles tõsta PVL-103 „PIKKER“, PVL-106 „MARU“ ning PVL-111 „VAPPER“. Suuremate laevade PVL-107 „KÕU“, PVL-109 „VALVAS“ ning PVL-202 „KATTI“ remondiks kasutatakse laevaremondi firmade ujuvdokke.

„2008. aastal tellisime hanke korras sadamale ekspertii- si, mille käigus tehti kindlaks selle tehniline seisukord ja koostati rekonstrueerimise võimaluste eelhindang,“ alustab Merivoo ning pv-mjr Orumets jätkab: „Tahame taotleda piirivalvesadamale passi, mis peaks igal sadamal olema. Hetkel tohime me sadamas teenindada ainult oma ujuvvhendeid. Passi saamise eelduseks on sadama vastamine kehtestatud nõuetele, mis nõuab suurte investeeringute tegemist.“

Laevapark läbi aegade

Merivoo sõnul vastutab merebaas ujuvvhendite tehnilise korrasoleku, hoolduse ja remondi ning kütusega varustamise eest, laevade meeskonnad on piirkonnaülema otseses alluvuses.

„Piirivalve laevastiku sünniks võib pidada 1992. aastat, kui Soome Vabariigi piirivalvelt tulid kolm esimest laeva ja Rootsi Kuningriigi rannavalvelt kaater PVK-001. Kaatri üleandmisega Eestile kiirustati, kuna lähenemas oli Rootsi kuninga visiit Eestisse. Traditsiooniliselt võtab kuninga sõjalaeva piiril vastu külalastava maa sõjalaev. Seoses sellega, et Eestil puudus sõjalaevastik, langes vastuvõtu au PVK-

001-le kui esimesele ja tol hetkel ainsale seda ülesannet täitma sobivale ujuvvhendile. Sellest ajast kuni tänaseni on piirivalvel kokku olnud 17 laeva, praegu on kasutuses kuus,“ räägib pv-mjr Orumets. Enamjaolt on kasutusest maha arvatud laevad läinud müüki oksjonitel ning neid on ära ostnud nii eraisikud kui ka ettevõtted. „Kahjuks ei ole kõigi nende laevade edaspidisest saatusest täpset infot, loodeta- vasti kasutatakse neid edasi,“ lisab pv-mjr Orumets. Kahel laeval läks aga väga hästi: PVL-100 (laeval ei ole nime) asub Kotka Meremuuseumis ning PVL-105 „TORM“ Tallinna Meremuuseumis. Tallinnasse jäanu pandi kõikidele huvilistele vaatamiseks välja 2008. aasta kevadel.

Aare Orumets räägib praeguse laevapargi ajaloost: „Kõige vanem laev, PVL-109 „VALVAS“ ehitati 1943. aastal USA-s („Valvasest“ oli pikem artikkel Piirist Piirini 2008. aasta 3. ajakirjas). See laev on tänu vahepealsetele renoveerimiste- le küllaltki heas seisukorras ning kuna Euroopa Välispiiride Fondist eraldati alusele veel selleks aastaks remondiraha, siis peaks ta edukalt teenima veel vähemalt 9 aastat.“

PVL-111 „Vapper“ on kõige uuem laev, mis ehitati 2000. aastal Eestis. Piirkonnal on ka viis kaatrit, nende hulgas PVK-010 „VILLU“, mis samuti ehitati 1997. aastal Eestis. „Oleme püüdnud hoida ujuvvhendeid võimalikult heas tehnilises seisukorras, lähtudes meile eraldatud eelarvelis- test vahenditest“ ütleb pv-mjr Orumets.

Väiksemad laevad sõidavad merel kevadel, suvel ja sügisel. Suuremad laevad PVL-107 „KÕU“ ja PVL-109 „VAL- VAS“ ning PVL-202 „KATTI“, sõidavad aastaringelt. Neist „KATTI“ peab olema valmis merereostuse likvideerimiseks. Suurtel laevadel on ka jääklass. „Omal ajal oleme aidanud näiteks Pärnu sadamat jäävabana hoida, seda tehti PVL-109 abil. Sel ajal oli lihtsalt jäämurdjatest suur puudus. „Kõu“ on aidanud kalalaevu läbi jää ning seda ilma tasuta. Aastatega on jääolud muutunud kergemaks ja on ka

PVL-101

Sadama uhkus - slipikompleks

suurenenud meie riigi võimalused kasutada jäämurdjaid“ nendib pv-mjr Orumets.

Pillimäng ja mootorimüra

Ka Piirivalve orkester tegutseb Merebaasi koosseisus. Esinemiste osas käib suhtlemine küll rohkem Piirivalveametiga. „Teeme

koostööd peamiselt transpordi- ja majandusküsimuste lahendamisel“ räägib pv-mjr Orumets. Ligi neljakümneliikmelisel orkestril oli 2008. aastal kokku 85 esinemist ja ilmus heliplaat.

Merebaasi hallata on kogu piirkonna ja piirivalveameti auto-transport. Seda nii transpordi tagamise kui hoolduse ja remondi poole pealt. Madis Merivoo sõnul on tänu autopargi uuendamisele vähenenud märgatavalt remondile kuluva raha hulk.

Piirivalvelaevad: PVL-202 KATI

Piirivalvekapten Jaak Tulk ja piirivalveleitnant Aivar Pokk
PVP-202 Kati komandörid

Kati saadi Rootsi kuningriigilt kingituseks 2002. aastal. 1966. aastal oli alus Saksamaal, Elbes asuvas Rosslaueri laevatehases ümber ehitatud kalalaevaks. Pärast mõni aasta hiljem tehtud remonti võtsid rootslased aluse kasutusele reostustõrjelaevana. 1985. aastal ehitati laev 5,8 meetrit pikemaks ning lisati õlitankid. Juba Eestis olles sai laev endale kaasaegse reostustõrjetehnika. See, kuidas Kati rootslaste kätte jõudis, on laeva ajaloo huvitavamaid seiku. Nimelt tegelesid selle toona Saksa DV-le kuulunud kalalaeva meeskonnaliikmed salakaubaveoga. Järjekordse lastiga jäädi aga vahele. Rootsi rannavalve konfiskeeris aluse ja ehitas selle enda tarvis ümber reostustõrjelaevaks.

Nagu öeldud on Kati reostustõrjelaev, kus on õlitankid, automaatne õlikorjesüsteem ja õlitõrje koppskimmer. Kati pardal asub kuni viietonnise tõstevõimega kraana ja tööpaat, mis võib kanda kuni kaheksat inimest. Kogu Eestis oldud aja jooksul on Kati osalenud igal aastal õppusel „Puhas meri“ ning 2003. ja 2007. aastal Balex Delta ühisõppustel vastavalt Helsingis ja Tallinnas. Õnnetusjuhtumitest on Kati kohal olnud kalalaeva Johnny ja tema neljaliikmelise meeskonna päästmisel ja 2005. aasta kopterioõnnetuse kordinaatorina Tallinna lähel. Viimastel aastatel osaleti aga RUNNER-4 merereostuse likvideerimisel 2006. aastal ning 2008. aasta merereostuse likvideerimisel Paldiski lõunasadamal ja Lohusalu lahes.

PVL-106 MARU

Piirivalveleitnant Tomas Kazlas

PVL-106 MARU komandör

Maru ehitati 1964. aastal Turu laevatehases OY Laivateollisuus AB. Enne Eestile üleandmist oli laeva nimi VIIMA, aga 25. jaanuaril 1995 sai temast Maru, pardanumbri 106.

Kuna vanad logiraamatud on arhiveeritud ja asjasse pühendatud on juba piirivalvest lahkunud, siis on Tomas Kazlasel raske laeva ajaloo varasemaid tähtsündmusi meenutada. Kindel on Kazlase sõnul see, et 1996. aastal võeti osa „Kilu sõjast“ ja Kurkse tragöödia päästeotsingutest. Lisaks on aidatud mitmeid merehädalisi.

Õppustest meenuvad Kazlasele Taanis Bornholmi saare lähisel toimunud SAREXi õppused ning Venemaa vetes 2008. aastal toimunud HALLI õppus.

PVL-103 PIKKER

Piirivalveleitnant Uno Tallmeister

PVL-103 Pikker vanemmehaanik

PVL-103 Pikker ehitati Tallinna Laevaremonditehases piirivalve tellimusel ja lasti pidulikult vette 1995. aasta jõulude ajal, ristiemaks tollane presidendiproua Helle Meri.

PVL-103 sai oma nime 1940. aasta suveni Eesti lipu all sõitnud Piirivalve Valitsuse laeva mälestuseks.

Ristiema poolt lahtilastud šampanjapudel kopsas vastu parrast ning jäi terveks! Meremehed ei pea heaks endeks, kui laeva ristimisel šampus terveks jääb. Vanadelt videokaadritelt on näha, kuidas abitult rippuv pudel hakkab taas kiikuma

ning lõpuks lendab ikkagi kildudeks – laeva õnneks. Müstika? Siiski mitte. Olukorra päästis tookord pootsman Peeter Valguta, kelle abil pudel katki läks. Nagu laeva hea käekäigu garantiiks, on vanemmaat Valguta tänase päevani omal alusel teenistuses. Algusest saadik teenivad meie alusel veel pv-ltn Väino Kreisman ja pv-ltn Jüri Kiigajaan.

Vähesed teavad, et uskudes tol ajal meie presidendikantseleid, on PVL-103 Pikker hoopis allveelaev. Hoiame laevas rariteedina Kadriorust presidendikantseleist 1997. aastal saadetud laeva ristiemä õnnitlust aadressil: Allveelaevade üksikdivisjon. Allveelaev Pikker. Süsta 15.

Oma teenistusaastate jooksul on meie laev näinud nii mõndagi. Pikemad sõidud on olnud ühisõppustele Riiga, Peterburgi ja Rootsi. Tavatöök on Pikril rannikuvete „triikimine“. Lisaks merepiiri valvamisele, patrullsoitudele, aluste kontrollimisele ning loodus- ja kalakaitsefunktsioonidele on Pikri meeskonnad mitmeid kordi päästnud merehädalisi, pukseerinud madalikule sõitnud purjekaid ja paate.

Helgemaks pooleks meie teenistuses on olnud lahtiste uste päevadele tulevad külalised. Esimene sissekanne laeva külalisteraamatus on president Lennart Merilt, 22.12.1995. Viimane 2008. a suvest Rostocki Föderaalpolitsei komissaridelt.

Eesti vastuvõtmisega Euroliitu ja NATO-sse on suurenenud meie vastutus merepiiride valvamisel. Parafraaseerides klassikuid, pole nüüd meie selja taga mitte ainult meie väike Eesti, vaid suur Euroliit. Euroliidu abiga saime laeva uued peamasinad, ülejäänud mehhanismid ja vahendid on käigus laeva vettelaskmisest saadik. Tänu meeste kogemustele ja patriotismile on laev teenistuskõlbulik.

Mida toob meile tulevik? Kuhu jõuab ja milliseks kujuneb meie merepiirivalve? Millised ülesanded kokkuvõttes merepiirivalvurid saavad? Vastamata küsimusi on palju. Samas on selge: mere poolt on Eesti piir kaitstud viimase laevani!

PVL-106 MARU

Tallinna kordon on kui suur ja ühtehoidev pere

Kaisa Pungas

PÕHJA PVP ERI

Põhja Piirivalvepiirkonna suurim piirivalvekordon - Tallinna Piirivalvekordon kolis äsja uude majja – varem oma kordonihooneta olnud piirivalvurid jagavad nüüd maja Operatiivinformatsiooni- ja mereseirekeskusega.

Varem asus kordon eraldipaiknevates hoonetes – piirivalvurid olid ära jaotatud Miiduranna Sadama piiripunkti ja Kopli Sadama piiripunkti, suvisel ajal ka Pirita jahisadama vahel.

„Uude hoonesse sisseseadmine on lõppjärgus. Pean seda, et kordon on staabile lähemal, pigem heaks. Samuti on positiivne see, et isikkoosseis on ühes kohas ja mitte enam laiali pillutatud. Muidu olime mitmes erinevas kohas ning suvisel, kõige teisemal perioodil, oli väga raske ülevaadet saada, keda, kuhu ja millal suunata,“ ütles Tallinna piirivalvekordoni ülem piirivalvekapten Ahto Jutt.

Reageerimisvõimekus on paranenud

Kordon teostab on vastutusalas piirivalve põhiülesandeid. Aastaringne merepäästevalmisolek, väikesadamate pisteline kontroll, laevakontroll piiripunktides. Koostöös politseiga aidatakse suvisel perioodil väikesaartel avalikku korda tagada. Aegnal ja Naissaarel toimuvad suviti turistidele mitmesugused üritused, kord oli Naissaarel korraga kolm kokku 2000 inimesega.

Vaadates tagasi oma tööle kordoniülemana tunnistas piirivalvekapten Jutt: „Allüksused on paremini tööle pandud, isikkoosseis ei ole lahkunud, vaid pidevalt suurenenud. Töösse suhtumine on paranenud: kõigepealt ei sirutata kätt ette, et andke, siis teen. Inimesed teavad, et enne tuleb teha, et midagi saada, mitte vastupidi.“

Tallinna kordoni ülem usub, et kõik tema alluvad tunnevad kordoni olulisust. „Meid on kordonite lõikes kõige rohkem, oleme staabile kõige lähemal ja reageerimisvõimekus on tänu logistilise baasi kättesaadavusele kõige kiirem. Logistilise baasi kättesaadavus paranes oluliselt kordoni kolimisega Põhja Piirivalvepiirkonna Merebaasi. Paremale reageerimisvõimekusele aitab kaasa ka asjaolu, et Tallinna lahe piirkonnas on kõige rohkem piirivalvelaevu. Võrreldes teiste piirivalvekordonitega, on Tallinna kordonis ehk merepääste osa suuremgi kui piirikontrolli osa. Kuigi piiripunkte on meil 8, teistel on 1-2.“

Murdumatu koostöövaim

Hoolimata sellest, et kordonil seni oma hoonet ei olnud ning erinevates piiripunktides töötavatel piirivalvuritel igapäevast kokkupuudet ei olnud, iseloomustab Tallinna kordoni kollektiivi tugev koostöövaim ja ühtekuuluvustunne. Kordonisisesed ühisüritused nagu perepäevad, vastlapäevad ja spordiüritused on traditsiooniks kujunenud. Inimesed maksavad osavõtutasu, tulevad kokku ja kõigil on tore olla.

„Spordiüritusi oleme ka väljaspool tähtpäevi palju teinud. See on igati arvestatav eeltöö kohustusliku hea füüsilise ettevalmistuse jaoks,“ ütles kordoniülem Jutt.

Tallinna Kordoni piirivalvurid Karin Paemre ja Sirje Reisberg, kellelt kordoni eripära kohta küsisin, töid samuti esile meeldiva koostööõhkkonna kordonis – ühistegevusi on palju, sünnipäevi ja muid tähtpäevi tähistatakse koos ja inimesed on hea meelega nõus kaasa lööma. Samuti kiitsid Karin Paemre ja Sirje Reisberg kordoniülema, kes alluvatega nõu peab: „Nii on ka alluvad kordonit puudutavatesse olulistesse otsustesse kaasatud.“

Kordoniülem teenistust korraldamas

Tallinna piirivalvekordoni koosseis

Merereostusjuhtumid nõuavad kiiret reageerimist ja kaasaegset tehnikat

Põhja PVP Reostustõrjegrupilt kogutud materjali põhjal refereerinud Kaisa Pungas

Loode-Eesti rannikureostuse kurvad kogemused on eestlastel veel üsna värskelt meeles. Põhja Piirivalvepiirkonna reostustõrjegrupp koostöös Piirivalveameti reostustõrje spetsialistidega teevad igapäevaselt tööd selle nimel, et parandada Eesti reostustõrje võimekust.

Põhja Piirivalvepiirkonna reostustõrjegrupp pakub merereostuse tagajärjel tekkinud hädaolukorras ekspertnõu ja logistilist tuge ehk siis annab nõu, kuidas oleks reostuse lokaliseerimise vahendeid kõige otstarbekam kasutada ning millised tegevused tagavad reostuse efektiivse likvideerimise merel.

Algus oli raske...

Merereostuse avastamine ja likvideerimine sai Eesti valitsuse määrusega piirivalve ülesandeks 2001. aastal. Vastutusrikka ülesandega tegelemiseks anti Keskkonnaministeeriumilt Piirivalveametile üle olemasolevad reostustõrjeseadmed ja -vahendid, samuti ka reostustõrjelaevad Triin ja Reet koos meeskondadega. Piirivalveameti mereosakonna alluvusse loodi reostustõrje grupp, mida hakkas juhtima Silver Vahtra.

15.12.2003 sõlmisid Taani Keskkonnaministeerium ja Eesti Keskkonnaministeerium keskkonnaalase koostöö raames lepingu „Õlireostustõrje seadmete tarne abiprogramm Eestile“.

Taani kuningriik osales ühisprojektis 15,5 miljoni Eesti krooniga ja Eesti vabariik 7,8 miljoni Eesti krooniga. Ühisel jõul muretseti vahendid kalda- ja avamere reostuse lokaliseerimiseks ja likvideerimiseks.

Rootsi rannavalvelt 2002. aastal ostetud reostustõrjelaev PVL-202 Kati sai piirivalve kolmandaks reostustõrjelaevaks laevade Triin ja Reet kõrval. Piirivalvelaeval PVL-202 Kati olid siis vanad Rootsi reostustõrje seadmed, mis vahetati välja uute ja kaasaegsemate vastu alles 2006. aastal. Lisaks varustuse uuendamisele tuli pidevalt tähelepanu pöörata ka reostustõrjega tegelevate inimeste koolitamisele piirivalves. Reostustõrjealast koolitust vajasisid nii laevameeskonnad, korrapidajad merevalvekeskuses kui reostustõrje grupi mehed ise. Väljaõppel käidi erinevate riikide abiprogrammide raames USA-s, samuti Rootsis, Norras ja Soomes. Ühisõppusi nii merel kui klassis simulaatorprogrammidega on tehtud norralaste, rootslaste, soomlaste, taanlaste ja prantslastega.

Tänapäeval reostuse avastamisel igapäevaseks töövahendiks saanud Euroopa Meresõiduohutuse Ametilt (EMSA) tellitavad satelliitpildid said Bruno Liigi sõnul samuti alguse 2004. aastal käivitunud rahvusvahelistest projektidest.

Laevavakilt lekkiva õli lokaliseerimine ning reostuse likvideerimine Lohusalu sadama lähedal 2008. aastal

Fotod: Reostustõrjegrupp

2004. aastal toimunud EGEMP kohtumine Itaalias, millest ka Eesti osa võttis, oli murranguline – kui seni oli reostuse avastamisega tegeletud peamiselt regionaalsel tasandil, siis eelmainitud kohtumisel pandi alus infovahetuseks Euroopa tasandil – merereostusega tegelevad liikmesmaade eksperdid hakkasid regulaarselt koos käima, et arutada merereostusega seotud teemasid, sealhulgas satelliitpiltide kasutamise võimalust merereostuse efektiivsemaks avastamiseks. Hiljem otsustatigi kõik satelliitpiltidega seotud projektid ühendada ja tuua Euroopa Meresõiduohutuse Ameti (EMSA) juurde. Eesti liitus 2007. aastal EMSA projektiga CleanSea NET, mis annab piirivalvele võimaluse tellida ja saada tasuta satelliitpilte Eesti merealade kohta ning kasutada saadud infot reostusseire operatiivsemal planeerimisel eesmärgiga avastada võimalikud reostusjuhtumid senisest veelgi kiiremini.

2006. aastal sai kalalaevadest ümber kohandatud reostustõrjelaevade Triin ja Reet aeg ümber ning need kanti maha. Kati jäi piirivalve ainsaks reostustõrjelaevaks.

Kurbadest kogemustest on õppust võetud

Kui 2004. aastal toimus reostustõrje valdkonnas esimene murrang, siis teine oli 2006. aastal, mil reostustõrje teema end kogu riigile valusalt meelde tuletas: jaanuaris oli Loode-Eesti rannikureostus ja märtsis uppus Vaindloo saare lähedal kaubalaev Runner-4.

„Pärast 2006. aasta sündmuse mõisteti, kui suurt ohtu kujutab merereostus rannikule ja sadamatele ning milline kahju sellega riigile võib kaasneda.“

Runner-4 õnnetuse puhul oli PVL-202 Kati küll sündmuskohal, kuid laeval puudus talvine korjevõimekus. Pärast 2006. aasta sündmuse rahastati 30.03.2006 Eesti valitsuse reservist keskkonnareostuse avastamise ja likvideerimise võimekuse tõstmiseks piirivalvet 94,4 miljoni krooniga, sest mõisteti, kui suurt ohtu kujutab merereostus rannikule ja sadamatele ning milline kahju sellega riigile võib kaasneda. Lennusalgale muretseti kaasaegne seiretehnika, renoveeriti PVL-202 Kati reostustõrjetehnikat ja -vahendeid, samuti soetati ja installeeriti talvine reostuskorjevahend. Uue tehnika soetamiseks sai 8 miljonit Eesti krooni Päästeamet, kelle ülesanne on reostuse koristamine rannikult.

Nüüd on Eestis kolm reostustõrjelaeva, neist üks piirivalvel ja kaks Veeteede Ametil. Merereostust on võimalik lokaliseerida lisaks reostustõrjelaevale PVL-202 Kati, millel on pardal 200 meetrit poome, ka piirivalvelaevaga PVL-109 Valvas, mille pardal on 800 meetrit poome. Täna sel päeval saame öelda, et piirivalvelaevad suudavad

veesata korraga ühe kilomeetri avamere õlitõkkepoome. Täiendavalt oleme suutelised Merebaasist juurde andma veel 1,8 kilomeetrit avamerepoome. Reostuse kiire lokaliseerimine avamerepoomidega välistab reostuse edasise laienemise ja tagab efektiivsema reostustõrjeoperatsiooni likvideerimise.

Reostustõrjelaeval PVL-202 Kati kaasajastati reostustõrjevarustust 2006/2007. aastal umbes 18 miljoni krooni ulatuses. Laeva reostuskorjevõimekus on 0,6 km² 12 tunni jooksul. Reostuskolde piiramiseks merel on piirivalvel olemas kokku 2800 m avamerepoome ja 4900 m rannikupoome. Kokkukorjatud reostuse ladustamiseks on piirivalvel olemas merereostuse ujuvad ja teisaldatavad mahutid kokku 224 m³.

2001. aastast alates korraldatakse reostustõrje mereõppust „Puhas meri“. Nimetatud ühisõppusel on osalenud peale Soome ka Rootsi ja Vene reostustõrjelaevad. Eesti reostustõrje valdkonna üks olulisemaid sündmusi oli ka rahvusvaheline mereõppus Balex Delta 2007, mille korraldas Eesti, kus kokku osales 19 reostustõrjelaeva seitsmest riigist.

Norra satelliitkeskuse KSAT projektis MARCOAST osaleb Eesti 2006. aastast.

Merereostusjuhtumite avastamine, lokaliseerimine ja likvideerimine

Tõsist merereostusjuhtumit vaevalt et keegi Eestile soovib. Paraku tuleb aga sellegipoolest võimalikuks õnnetuseks valmis olla. Reostustõrje spetsialistide ülesanne on mõttes tõsisemadki situatsioonid läbi mängida.

Esmane info reostuse kohta kas siis seirelennukilt või satelliitpildilt jõuab kõigepealt Operatiivinformatsiooni- ja mereseirekeskusesse (OIMSK).

OIMSK veendub, et tegu on reostusega, siis tuleme mängu meie. Üle-eelmisel aastal oli Kopli lahel madalikule sõitnud tanker Wesersterni puhul tõsine keskkonnaoht ning olime valmis reageerima, õnneks olukord lahenes. Eelmise aasta sügisel oli Lohusalu sadama lähedal õlilike laevavrakist ja meie olime esimesed, kes seda reostust lokaliseerima asusid.

Tänu riiklikule merereostustõrje plaanile suudab Eesti reostuse likvideerimist varasemast kiiremini ja adek-

„Eelmisel aastal oli Lohusalu sadama lähedal laevavraki leke ja meie olime esimesed, kes seda lokaliseerima asusid.“

vaatsemalt korraldada: nüüd teatakse, kust varustust leida, millised institutsioonid millal ja mida teevad, kuidas reostuse levimist piirata, kuidas korraldada tööd, logistikat ja üleskorjatud reostust utiliseerida.

Merereostuse juhtumi korral läheb kõigepealt kohale lähim piirivalve ujuvahend. Ujuvahendi meeskond hindab olukorda ning seejärel kas kinnitab või lükkab ümber võimaliku merereostuse info. PVL-202 Kati meeskond oskab kõige paremini ja adekvaatsemalt hinnata merereostuse suurust ja olemust ning võtta proove (proovi võtmise võimekus on kõikidel piirivalvelaevadel).

Siiski tuleb tõdeda, et kui tegemist on kolmanda astme merereostusega, kus merre on sattunud üle 50 tonni naftasaadusi, on vaja kaasata rahvusvaheline abi.

Ilmastikutingimused seavad reostustõrje lokaliseerimisele ja likvideerimisele omad piirid – lainekõrgusel üle kahe meetri puudub reostuse likvideerimise võimekus ja avamerepoomidega ei suudeta enam reostust lokaliseerida. Reostustõrjegrupp saab vaid prognoosida, kuhu reostus tõenäoliselt liigub. Reostustõrje puhul on aeg väga oluline – juba paari tunniga võib olukord sedavõrd muutuda, et ei jõuta oma reostustõrjetehnika ja -vahenditega enam reostusele järele. Soomlased on teinud uurimistööd ja leidnud, et kolme ööpäevaga on iga-sugune merereostus randa jõudnud. Niisiis, kui meie ei jõua enne reageerida, siis ei ole merel enam midagi teha. Jääkatte puhul jõuab merereostus rannikule umbes kümne päevaga.

PVL-202 KATI

Foto: Reostustõrjegrupp

Vajadusel võtame logistikalaost täiendavad seadmed ja viime need oma transpordivahenditega sinna, kuhu vaja. Talvekuudel töötamiseks installeerime reostustõrjelaevale PVL-202 Kati kopskimmeri ja paigaldame lisamahutid, et merereostus ja jääsupp sinna ära mahutada.

Täna on meil piirivalve vahenditest kasutada kaks laeva – PVL-202 Kati on spetsiaalne reostustõrjelaev, PVL-109 Valvas sobib poomide veeskamiseks ja täiendavate seadmete transpordiks. Meil on erineva tootlikkusega skimmereid, vastavalt sellele, kas õli on vaja kätte saada mereveest või õnetuslaevast. Põhja PVP Merebaasi reostustõrjegrupp annab oma panuse, et reostusjuhtumite reageerimine ja võimalike reostuste likvideerimine oleks tulemuslik.

Tallinna piiripunkti tööpõld on lai: üle 10 miljoni reisija aastas

Tanel Saarmann

Reisisadama piiripunkt ja Lennujaama piiripunkt moodustati 1996. aasta 12. märtsil. Tallinna piiripunkt sai oma praeguse kuju 2007. aastal – liideti lennujaama ja reisisadama piiripunktid. Linnahalli katusel on Cop-terline kopteriterminal, mis kuulub samuti Tallinna piiripunkti alla. „Seal küll hetkel kehva majandusolukorra tõttu lende ei toimu,“ ütleb Omar Otlot. Tallinna lennujaam kannab nimetust Tallinn 1 piiripunkt, reisisadam Tallinn 11 piiripunkt, Linnahall Tallinn 12 piiripunkt ja kopteriterminal Tallinn 13 piiripunkt.

Rääkides reisisadama ja lennujaama ajaloost, räägib Otlot, et laevad liikusid Tallinna sadamas juba keskkajal, mitte muidugi tänapäevased reisilaevad, aga algul purjekad, hiljem aurikud. Lennusadam rajati Ülemiste järve kaldale 1923. aastal, 1936. aastal avati lennujaam. Tallinna piiripunkti ülesanne on teostada passikontrolli,

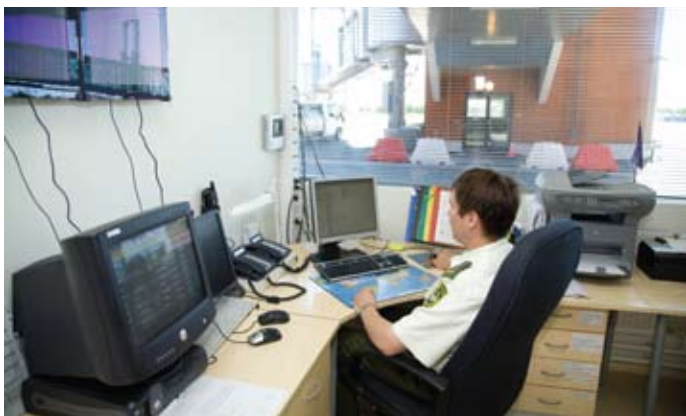
sõidukite kontrolli, reisilaevade kontrolli ja lennukite kontrolli ning aidata politseid avaliku korra tagamisel.

Omar Otloti sõnul ei ole passikontrolli mahud endised, Schengeni viisaruumiga liitumisel tulid suured muutused. Samas on tööd isegi rohkem: „Erinevate ametkondade ja riikidevaheline koostöö on nüüd märksa olulisem. Meie olulisemad partnerid on Soome ja Rootsi. Põhjus on lihtne, laevad sõidavad meil ainult Helsingisse ja Stockholmisse,“ seletab Otlot. Lennujaam on head kontaktid loonud Arlanda lennujaamaga Rootsis.

Koostöö politsei ja tolliga

Maist septembrini kestab kruisihooaeg, siis võib arvestada üle 300 000 lisareisijaga, aastas randub Tallinna Sadamas üle 300 kruisilaeva. Lennujaamas ja sadamas teostavad

PÕHJA PVP ERI

Tallinna Piiripunkti korrapidaja

piirivalvurid ka patrullülesandeid. „Tegemist on passikontrolloridega, aga nad ei istu sel hetkel mitte kabiinis, vaid tagavad sadmas või lennujaamas avalikku korda. Piiripunktis on nende ülesandeks reisijate hulgast teatud profiilide jälgimine ning nende kontrollimine,“ räägib Otlot. Seda tehakse nii tavapärase visuaalse vaatluse abil või eelneva info olemasolul. „Seda nimetatakse profileerimiseks,“ lisab Otlot. Nõnda on avastatud mitmeid ebaseaduslikke riigis viibijaid. Vajadusel abistatakse kellegi kinnipidamisel tolli või politseid.

Tallinna piiripunkti ruumides asuvad ka kaks väga viisaka väljanägemisega kinnipidamisruumi koos eesruumis asuvate ülekuulamisruumidega. Kinnipidamisruumi satutakse harvemini, sinna paigutamiseks tuleb koostada kinnipidamisprotokoll ja järgida kindlat protseduuri. Ülekuulamisruumis antakse seletusi ja oodatakse oma saatust ja sinna satutakse aeg-ajalt ikka: „Paar päeva tagasi istusid ülekuulamisruumis kaks Moldova kodanikku, kes soovisid Kiievisse lennata. Piirivalvurid avastasid, et nad olid viibinud Eestis ligi 300 päeva ebaseaduslikult. Kõige kauem on kinnipeetu uues Tallinna piiripunkti osas viibinud 12 tundi,“ räägib Otlot. Pikemalt siin inimesi hoida ei ole vaja. Tallinna piiripunkti uutes ruumides on olemas isegi majutuskohad – „transiit-hotell“, kuhu saab piiril kinnipeetud inimene endale toa rentida. Seda näiteks juhul, kui inimene on tänu kinnipidamisele lennust maha jäänud ja järgmine lend läheb järgmisel päeval. Seda võimalust on ka kasutatud. Söögi ja joogi eest tuleb siin ise maksta.

Võltsingujuhtumeid aina vähem

Sadamas ja lennujaamas on peale Schengeniga liitumist olnud vaid kaks võltsingujuhtumit – üks viisa ja teine juhiluba: „See tuleneb sellest, et Minskist, Moskvast ja Kiievisst tulevatel inimestel on oma riigis vaja viisat taotleda ja see kadalipp ei lase võltsinguid naljalt läbi,“ räägib Otlot. Otlotile meenub seik, kus varasemale infole tuginedes oli teada, et ühelt lennult on tulemas kahtlased süürlased, kes võivad

Passikontroll

omada võltsingutega dokumente. Vene piirivalve pidas need tegelased juba enne kinni: „Järelikult oli kahtlustel alust ja meie riiki nad ei jõudnudki, olime siiski igati valmis,“ räägib Otlot. Teise astme kontrolli satub siiski iga lennu pealt 1-2 kolmandate riikide kodanikku. See on lihtsalt profülaktika mõttes.

Tallinna piiripunktis juhtub Otloti sõnul igal nädalal midagi. 2000. aastal oli näiteks selliseid juhtumeid, kus võltsdokumentidega reisijad moodustasid seletuskirjade kirjutamise koha juures lausa järjekordi. „Igas vahetuses peeti passe kinni,“ räägib Otlot. Eredamad juhtumid on olnud seotud tagaajamisega: „Reisisadamas tuli üks reisija autode kontrolli, mis on mõeldud ainult sõidukitele. Reisija suunati üles reisiterminali, aga kuna tal oli dokumentidega mingi probleem, siis pani mees jooksu. Jooksis otse autode värvast välja linna poole. Meie piirivalvurid olid oma kabiinides ja ei saanud kiirelt reageerida, aga nad olid leidlikud – territooriumil on sadulveokid, millega transporditakse treilereid laevade pealt maha. Üks piirivalvur hüppas sadulveoki juhi kõrvale ja käskis mehele järgi sõita. Isik saadi kätte,“ räägib Otlot. Piirivalvurid on põgenejat taga ajanud ka taksoga, ükskord algas jälitamine reisisadama juures ja lõppes lähedal asuva bensiinijaama juures, kus surmväsinud tagaetatav enam mingit vastupanu osutada ei suutnud.

Värvikaid vahejuhtumeid tuleb ette

Omar Otlot on ka ise huvitavate seikade tunnistajaks olnud. „Pidasin kord kinni võltsdokumenti kasutanud mittekodaniku, kelle pass äratas erilist tähelepanu. Olin 1997. aastal töötanud Piirivalvekoolis õppejõuna ja meil töötas seal üks sekretär. Pass oli tema oma. Passis oli puhas Eesti nimi, aga kinnipeetav ei rääkinud sõnagi meie emakeelt. Raius, et see on tema pass. Kutsusin sekretäri kohale ja selgus, et tal oligi hiljuti kotijooksuga dokumendid ära varastatud,“ meenutab Otlot. Soomes tahtis üks tarkpea piiri ületada Eesti piirivalvurilt varastatud passiga. „See piirivalvur töötab meil siiani ja seda nalja räägitakse siiani,“ muigab Otlot.

Sadamas on juhtunud ka negatiivset: „Traagilised sündmused leiavad reeglina aset sadamas. Näiteks alkoholi juubes reisijad kukuvad ennast vigaseks. Kui enne Euroopa Liiduga liitumist olid sadamas pikad järjekorrad, siis said mitmed inimesed infarkti. Terminalis oli siis meeletult palav. Piirivalvurid on siis aidanud kuni kiirabi saabumiseni inimese elustamisel,“ räägib Otlot

Reisijate arv Tallinna sadamas oli 2008. aastal 8 000 000, lennujaamas 1 800 000. Kui arvestada sisse ka kruisireisijad ja meeskonnaliikmete kontrollimine, läbis eelmisel aastal

Tallinna piiripunkti kokku üle 10 000 000 reisija: „Reisijate arv on aasta-aastalt tõusnud, sel aastal on oodata lennureisijate arvu vähenemist ning laevareisijate hulga suurenemist. Esimene on tingitud sellest, et mitmeid lennuliine suletakse kas ajutiselt või lõplikult ning mitmed lennufirmad on oma tegevuse lõpetanud. Laevareisijate arvu eeldatav kasv võib olla tingitud sellest, et Eesti on ikkagi odav riik ja Soome kavatses tõsta alkoholi aktsiisi,“ seletab Otlot. Samas lisab Otlot, et midagi kindlat ei ole, võimalik et ka lennundusel hakkab paremini minema.

Soomlasena Eesti Piirivalves

Tanel Saarmann

Alates 2008. aasta algusest on Põhja Piirivalvepiirkonnas tööl olnud Pekka Keskinarkaus, Soome Piirivalve sideohvitser Balti riikides ja Valgevenes.

Kuni 2008. aastani töötas mees Soomes, ta on küll siiani sealse piirivalve juures tööl, kuid töötab ka Eesti Piirivalve heaks. Ta alustas 1995. aastal rohelise piiri valvajana Lapimaal, Raja-Jooseppi kordonis: „Kõige lähem asustatud punkt asus 50 kilomeetri kaugusel, see oli hoopis teistmoodi elu kui praegu. Aastas ületas piiri umbes 60 000 reisijat, kordon asus teel Lapimaalt Murmanskisse,“ räägib Keskinarkaus. Kui mees aasta hiljem Helsingi sadamasse komanderingusse läks, tundis ta, et selline töö pakuks talle rohkem huvi. Helsingisse ta jäigi ning läks 1998. aastal tööle lennujaama, kus töötas erinevatel ametikohtadel kuni Eestisse tulekuni. Keskinarkaus on ühe aasta olnud Kosovos rahuvalvajaks.

Keskinarkaus tegeleb kõikide piirivalvealaste teemadega ja vahendab infot Soome ja Eesti vahel. Ta on Eesti Soome saatkonna koosseisus, aga töökohaks on Põhja Piirivalvepiirkonna staap. Tuleb käia ka Lätis ja Leedus, Valgevenega on koostöö alles alguses. Eestis baseerub ta loogilistel põhjustel, ületab ju aastast Eesti ja Soome vahelist piiri üle 6 000 000 reisijat.

Keskinarkause põhiteemaks on läbi aastate olnud kuritegevus ja ebaseaduslik piiriületamine, aga Eestis on ta lähemalt kokku puutunud ka merepääste ja reostuse teemaga. „Olen vajadusel olemas ka juhul, kui Eesti ja Soome suhtluses esineb keeleprobleeme ning kui on vaja Soome eksperte vahendada,“ räägib Keskinarkaus. Mees on ligi 10 aastat Eestiga koostööd teinud ja peab Eesti ja Soome piirivalvete vahelist koostööd väga heaks.

Keskinarkause sõnul on nende aastate jooksul, mil ta Eestis on käinud ja siinset elu näinud, palju muutunud: „Tänaval kõndides ei saagi enam aru, kes on soomlane, kes eestlane. Veel mõned aastad tagasi võis seda vahet selgelt märgata,“ räägib Keskinarkaus. Sarnasusi on tema sõnul mujalgi.

PÕHJA PVP ERI

Soome Piirivalve sideohvitser Pekka Keskinarkaus Foto: erakogu

Keskinarkaus ei ole elus võtnud ühtki eesti keele tundi, aga meie intervjuu toimus just eesti keeles: „Olen keelt õppinud elu kaudu, on lihtsalt vaikselt külge jäänud,“ räägib Keskinarkaus.

Keskinarkause sõnul on ta siin seetõttu, et Schengeni viisaruumiga liitudes kasvas eri ametkondade ja riikide vahelise koostöö olulisus. Muide ka Eesti Politseis ning Maksu- ja Tolliametis on Soome sideohvitserid.

Keskinarkaus räägib, et Soome poolele pakub hetkel suurt huvi ühendasutuse loomise temaatika. Tegemist on nende jaoks huvitava protsessiga. Samas on teemaks ka majanduslik olukord ja selle mõjud piirivalvele: „Lätis on olukord ikka väga hull, käisin just seal ja selgus, et neil on peaaegu igast valdkonnast raha puudu ning see mõjutab otseselt ka piiri valvamist,“ räägib Keskinarkaus.

Tema hinnangul on info vahetamine Eesti ja Soome vahel nüüd hoopis paremal tasemel kui enne 2008. aastat ja mees loodab siia edasi jääda.

The Southeast Border Guard District - northern neighbour

Text and photos: The Southeast Finland Border Guard District

The Southeast Finland Border Guard District (SFBGD) is one of the four Border Guard Districts in Finland controlling the land border. The headquarters of the SFBGD with the most of the auxiliary activities are located in Imatra. These days the SFBGD gives work for about 750 employees around the province of South Karelia. In the territory of the SFBGD exists five international border crossing points (Vaalimaa, Nuijamaa, Vainikkala, Imatra and Lappeenranta airport) and two temporary border crossing points (Uukuniemi and Parikkala). The amount of passenger traffic via these border crossing points was in total 5 724 352 persons in 2007 and it seems to be increasing 10 % in 2009.

The main duties of the Southeast Finland Border Guard District are guarding the land borders, border controls, crime prevention and national defence. The border surveillance consists of both technical surveillance and patrolling on the border. The SFBGD has 200 kilometres common border with Russia and it means continuous development work and almost daily communication with Russian colleagues. The increasing cross-border traffic requires development of the border crossing points and just now there are ongoing development plans for Vaalimaa and Nuijamaa Border Crossing Points. For the moment the border controls and the border checks employ approximately 600 persons. The

The expert exchange in the summer of 2008. Captain Jalmar Ernits and Sergeant Margo Moor worked in the Southeast Finland Border Guard District and participated in patrolling on the land border. In this picture the patrol is in Laihalampi next to the boundary mark I/158. On the left is border guard sergeant Tommi Myllynen with his dog, German shepherd male Utte. The other members of the patrol are Senior Lieutenant Vesa Petman and Senior Lieutenant Veijo Immonen (back).

crime prevention of the SFBGD consists of both the actual crime prevention and the investigation of crimes revealed by SFBGD. Last year 19 illegal border crossings, 242 forgeries were investigated and 314 wanted persons were noticed and their cases were solved in cooperation with other authorities among others. The Border Guard District is also associated with the national defence system by educating the reservists.

Practically the Southeast Finland Border Guard District has been cooperating with the Northeast Estonian Border Guard District since the year 2005. The external border of the European Union and the Schengen institution has created an identical operational environment for both Border Guard Districts. Also the common border with Russia combines these two Border Guard Districts and therefore intensive cooperation is justified. The cooperation between Border Guard Districts takes place on three levels. On the highest level the Commanders of the Border Guard Districts can exchange the information and arrange the details of the cooperation within their appointments. The middle level is the information exchange in the crime prevention. The information exchange focuses on operational information with the intention to prevent and to solve crimes. On the practical level the cooperation is the expert exchange between Vaalimaa Border Crossing Point in Finland and Narva Border Crossing Point in Estonia. Few times in a year liaison officers of both Border Guard Districts work at the other party's border crossing point. Working time is 1-2 weeks. By this exchange can the Border Guard Districts reach several kinds of advantages. For example, it is possible to get new perspectives to the work and to develop functions better.

The Border Guard Special Response Team of Southeast Finland Border Guard District in operation.

Because of the similarities in the criminal activities the real-time information exchange is very important and it gives better chances to prevent and solve crimes on the border. The cooperation can enable the Border Guard Districts to reveal even the same criminals operating in the near-by areas. When liaison officers get to know each other personally, it is easy to contact immediately besides the formal appointments. Thus the information exchange will be faster and more effective, and it can give the Border Guard Districts the advantage over criminals and new phenomena on the border.

The cooperation is meant to expand during the spring 2009. The Border Guard Districts are piggybacking onto developed surveillance technology and this is the next field for the cooperation. The appointment of the technical experts is already scheduled. The good experience about the prior forms of the cooperation inspires to develop new ones.

Põhja Piirivalvepiirkonna koostööst rahvusvahelisel tasandil

Raul Niilisk

Põhja PVP teabejaoskonna ülem

Põhja Piirivalvepiirkonnal puudub Riigipiiri seaduse alusel määratud piiriesindaja, kuid piirkond teeb aktiivset koostööd erinevate riikide korrakaitsestruktuuridega.

Eraldi võib välja tuua koostöö Soome Vabariigi piirivalve, Soome lahe Merevalvepiirkonna ja Rootsi Kuningriigi Stockholmi maakonna piiripolitseiga, kellega on sõlmitud ka vastavad koostööplaanid.

PÕHJA PVP ERI

Koostöö aluseks Soome piirivalvega on PVA ja Soome piirivalve vaheline koostööleping. Parema koostöö organiseerimiseks Eesti, Läti, Leedu ja Valgevenega on Soome piirivalve saatnud oma esindaja Eestisse. Nii paiknebki sideohvitser Põhja Piirivalvepiirkonnas ja tegutseb igapäevaselt ölg-õla kõrval piirkonna teabejaoskonna töötajatega. Koostööplaan 2009. aastaks sõlmiti selle aasta algul. Täiendavalt tehakse koostööd ka Soome tolli -ja politsei sideohvitseridega, kes resideerivad samuti Tallinnas.

Rootsi piiripolitseiga algas koostöö 2007. aastal, kui valmistati ette koostööplaani 2008. aastaks, mis ka sõlmiti 2008. aasta jaanuaris. 2009. aasta veebruaris allkirjastati koostööplaani selleks aastaks. Ka Rootsi pool on saatnud Eestisse politsei- (sealhulgas piiripolitsei) ja tolli sideohvitseri, kellega teabejaoskond regulaarselt suhtleb.

Soome ja Rootsi kolleegidega toimus 2008. aastal mitmeid töökohtumisi nii Eestis, kui ka Soomes ja Rootsis. Tutvuti omavahel ja tutvustati üksteisele organisatsioone, nende ülesandeid, struktuuri ja peamisi töömeetodeid sisepiiridel kompensatsioonimeetmete rakendamisel.

Lisaks toimub piirivalvamise huvides informatsiooni vahetus ka Saksa Föderaalpolitseiga.

Põhja Piirivalvepiirkond kasutab aktiivselt ka teiste Euroopa Liidu korrakaitsestruktuuride sideohvitseride abi, kes resideerivad Eestis. Näitena saab tuua Prantsusmaa politsei sideohvitseri, kelle kaasabil lahendati Senegali kodaniku juhtum, kes viibis Eestis võltsitud Schengeni (Prantsusmaa) viisaga 2008. aastal.

Põhja Piirivalvepiirkonna koosseisus on operatiivinformatsiooni- ja mereseirekeskus, mis tegutseb rahvusvahelise ja siseriikliku koostöö korraldamise ja koordineerimisega piirivalvamise alal Läänemere regioonis rahvusliku juhtimiskeskusena (NCC) ning Euroopa Liidu välispiiridel tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (Frontex) kontaktpunkti ülesannete täitmisega.

Eesti piirivalvurid annavad nõu Ukraina-Moldova piiril

Marko Mertens

Piirivalveameti koolitus- ja arendusjaoskonna vanemohvitser

Euroopa Liidu piiriabistamise missiooni raames on Eesti piirivalvurid juba kaks ja pool aastat Ukrainas Odessas sealsetele piirivalvuritele nõu andnud. Missiooni kutsusid 2005. aastal ellu Ukraina ja Moldova presidendid, et anda edasi Euroopa Liidu parimat praktikat piirivalvamise ja tolli valdkonnas. Suurem osa meie tööst toimubki Ukraina läänepiiril, kus asub Moldovast eraldunud isehakanud riik nimega Transnistria. Siin on esindatud 22 Euroopa riiki ja eksperte on kokku 120–200, eestlasi on hetkel kolm (nende hulgas nii piirivalve kui tollitöötajad). Koos teiste Euroopa riikidega püüame anda oma parima, et situatsioon piiril laheneks ning valvata ja arendada piiri Ukraina ja Moldova vahel, samuti aidata Ukrainat ja Moldovat Euroopa Liidule lähendada.

Töötame koos Ukraina ja Moldova tolli- ja piirivalveametnikega. Nemad teevad oma igapäevatööd ning meie oleme vaatlejate ja nõunike staatuses, kes vastavalt nende vajadustele ja soovidele nõu annavad. Siinsed piirivalvurid on varmad küsima, näiteks võltsitud dokumentide tuvastamisega seoses, et kas saate aidata ning kas see on ikka võltsitud ja mismoodi on võltsitud. On isegi üks Eesti passi juhtum olnud, kus tuli neile nõu anda, kas tegu ikka on ehtsa Eesti passiga. Läbisaamine kohalike piirivalvuritega on hea. Eestlastesse suhtuvad nad väga hästi – palju kiidetakse meie riiki, et oleme olnud tublid ja hästi edasi jõudnud.

Suvel on siin tõeline kuurort, suvi on tunduvalt pikem ja soojem. Eestlasele võib aga harjumatu olla see, et siin on väga palju eelmise riigikorra nostalgiat. Vaba aega saab

Odessas veeta küll, aga ega hinnad ole odavamad kui Tallinnas. Arusaamatusi võib tekitada aeglane asjaajamine. Kohtasin kord üht eesti ärimeest ja ta küsis mult, et kuidas ma siin üldse elan ja kas ma juba ära ei ole tüdinenud sellest, et need asjad, mida Eestis on võimalik poole päevaga korda ajada, võtavad siin vahel nädal aega, enne kui midagi liikuma hakkab.

Koduigatsus tuleb aeg-ajalt ikka peale, aga kuna on võimalus iga kuu-poolteise tagant kodus käia ja nädal või kaks Eestis olla, siis seda võimalust kasutades saab ka koduigatsusest võitu.

Sisejulgeolekualane magistriõpe Sisekaitseakadeemias

2009. aasta juuni lõpus alustab Sisekaitseakadeemia vastuvõttu sisejulgeolekualasesse magistriõppesse.

Magistriõppe õppeprogrammi eesmärk on pakkuda sisekaitseliste erialade ülest magistriõpet, mille lõpetajad omavad pädevust sisekaitseliste organisatsioonide ja sisejulgeoleku valdkonna juhtimiseks nii strateegilisel kui operatiivtasandil.

Vastuvõtt magistriõppesse toimub avaliku konkursi korras. Õpet saavad alustada inimesed, kel on bakalaureuse kraad, rakenduskõrgharidus või neile vastav kvalifikatsioon ja vähemalt kaheaastane töökogemus sisekaitselises valdkonnas.

Nominaalne õppeaeg magistriõppes on 2 aastat ja õppekava maht on 120 EAP-d (Euroopa ainepunkti). Õppekava on jaotatud väljundipõhiselt nelja moodulisse:

I on juhtimisalaste ainete moodul (20 EAP-d – nt strateegiline juhtimine, juhtimispsühholoogia, muudatuste- ja stressijuhtimine jm);

II on sisekaitselise valdkonna üldmoodul (30 EAP-d – sisejulgeoleku valdkonna rahvusvaheline ja siseriiklik õiguslik regulatsioon ning poliitika kujundamine ja süsteemi toimimine, sisejulgeolekualane ennetustöö, kriisiregulimine ja -juhtimine jm);

III on erialaste valikainete moodul (50 EAP-d – kriminaalanalüüs, rahvusvaheline organiseeritud kuritegevus, operatiivside, kriisikommunikatsioon, riskianalüüsi meetodika, hädaolukordadeks valmisolek, piirivalveteooria ja taktika, Schengeni õigusruum, migratsioonijärelevalve, EÜ tollipoliitika ja -järelevalve jm);

IV on teadustöö moodul (45 EAP-d – teadusfilosoofia, teadustöö meetodika, andmeanalüüs ja akadeemiline kirjutamine, magistriseminar ja magistritöö).

Üliõpilasel tuleb I, II ja IV mooduli ained läbida täies mahus ning valikainete mooduli 50 EAP-st valida aineid 25 EAP ulatuses.

Õppekava ülesehitus on väljundipõhine, loogiline ja süsteemne, kõikide sisekaitseliste erialade huve arvestav. Semestritesse on õppeained jaotatud loogilise järgnevuse põhimõttel. Esimesel kahel semestril läbitakse valdavalt kahe esimese mooduli ained, lisaks mõned üksikud

valikained. Kolmandal semestril on põhiohk valikainetel, mille kaudu toimub spetsialiseerumine. Neljas semester seondub valdavalt teadustöö mooduliga ja loengute ajaline maht pole suur, mis jätab üliõpilasele võimaluse pühendada sel semestril rohkem aega magistritöö kirjutamisele.

Ainete õpetamisele on kaasatud õppejõude ja professoreid nii Sisekaitseakadeemiast kui ka teistest ülikoolidest.

Omapoolse lisaväärtuse annavad sisejulgeoleku valdkonna tippspetsialistid ja eksperdid siseministeeriumist, politsei- ja päästeametist ja mujalt. Suurt tähelepanu on pööratud õppe rahvusvahelisusele – õppejõude on Soomest, Poolast, Ungarist, Taanist ja Hollandist.

Vastuvõtudokumente saab esitada 25. juunist–20. juulini 2009 Sisekaitseakadeemia õppeosakonda. Nõutavad dokumendid on avaldus, CV, kõrgharidusdiplom koos hinnetelehega, 2 fotot ja isikut tõendav dokument (pass või ID-kaart). Koos dokumentidega tuleb esitada ka essee planeeritava magistritöö teemal (2–3 lk A4). Pärast dokumentide esitamist tuleb kohapeal sooritada kirjalik inglise keele test. 24. juulil avalikustatakse vestlusele pääsenute nimekiri. Vestlused magistriõppesse kandideerijatega viib 27.–29. juulini läbi vastuvõtukomisjon, kuhu kuuluvad siseministeeriumi esindaja, SKA prorektor ja akadeemiline personal erinevatest sisekaitselistest valdkondadest. Magistriõppesse pääsenute nimekiri avalikustatakse 31. juulil 2009.

Õppetöö hakkab ajaliselt toimuma septembrist kuni juuni keskpaigani kaks korda kuus kolmepäevaste sessioonidena.

Magistriõpet rahastatakse osaliselt eelarvelistest vahenditest ehk riigitulust ja osaliselt omatulust õppemaksu näol. Õppemaks 2009./2010. õppeaastaks magistriõppe üliõpilasele on 15 000 krooni, mis jaotatakse õppeaasta peale osamakseteks. Sisejulgeolekualase magistriõppe üliõpilasel on võimalus võtta õppelaenu.

Täiendavat informatsiooni saab telefonil 696 5451 või e-posti aadressil eve.mihkle@sisekaitse.ee

Magistriõppekava ja vastuvõtuinfo on kättesaadav akadeemia kodulehel www.sisekaitse.ee

Jaani Käos: Kuni kestab riik, kestab piirivalvurite koolitamine

Tanel Saarmann

Piirist Piirini tegi intervjuu Piirivalvekolledži õppekompanii veebli Jaani Käosega.

Jaani Käos sai piirivalvepisiku külge 1993. aastal, kui nägi enne ajateenistusse minekut Vene piirivalveteemalist propagandasadet. Samal aastal tuli Käosel valida Saare riigikaitseosakonnas kolme ajateenistuse koha vahel: Kuperjanovi jalaväepataljon, üksik-sidepataljon ja piirivalve. Valik polnud mehe jaoks enam raske.

Noorteaeg Piirivalve Remniku Õppekeskuses ja Tallinna Teenistuskompanii ajateenistuses jätsid Käosele positiivse mulje ning tundus igati loogiline, et teenistust tuleb jätkata piirivalves.

Enne piirivalvesse tulekut oli Käose teine elu tormiline: „Õppimise kõrvalt olen töötanud kirjakandjana ja proovinud juustuvalmistaja ametit Valjala juustutsehhis,“ räägib Käos. Jaani Käos lõpetas 1993. aastal Tartu 44. kutsekesk-kooli piima- ja piimatootemeistri erialal. Veel on mees töötanud Soomes toiduainete pakkijana.

Kohe pärast ajateenistust piirivalves astus Käos teenistusse Piirivalvekooli, mis asus tol ajal Tallinnas Endla tänaval. Piirivalvekoolis on Käos töötanud mitmel ametikohal, mis kõik on seotud haldusega – kortermeister, logistikajaoskonna kaadriallohitser, haldusjaoskonna allohitser ja kompanii veebel, lisaks nüüdne ametikoht õppekompanii veeblina.

Jaani Käose põhilisteks tööülesanneteks on uutele piirivalvekadettidele õpetada distsipliinist kinnipidamist ning tegeleda nende vormivarustusega. „Kõige rohkem meeldib mulle meie kollektiivi sõbralikkus, on tunda üksteise toetamist. Kuigi me oleme Sisekatseakadeemia koosseisus, jätkub meil tõhus koostöö Piirivalveametiga,“ räägib Käos. Head mälestused on Käosel Narva-Jõesuu Õppekeskuses toimunud nooremallohitseride ja vanemallohitseride kursustelt.

Käos ütleb lõpetuseks, et kuni kestab Eesti vabariik ja Eesti piir, kestab ka Sisekatseakadeemia Piirivalvekolledž ja piirivalveametnike koolitamine.

Meenutus piirivalveametniku vande andmisest 2008. aastal

Uudiseid Vene-Ukraina piirilt

Tõlkis ja refereeris: Georgi Skorobogatov

Föderaalse Julgeoleku Teenistuse Rostovi oblasti Piirivalve Valitsuse piirivalvurid pidasid Tarassovki rajoonis, Možajevka piiripunkti lähistel kinni Ukraina kodaniku, kes üritas autoga viia Venemaalt Ukrainasse umbes 900 liitrit diiselkütust. Sõiduki kere oli varustatud isetehtud metallist keevitatud paagiga.

Donetski piirkonnas, riigipiiri vahetus läheduses peeti kinni veel üks Ukraina kodanik, kes üritas autoga üle piiri toimetada üle 800 liitri diiselkütust. Isikul puudusid dokumendid veose kohta. Mõlema juhtumi korral algatati administratiivrikkumise menetlus. Kütus anti üle tolliteenistusele.

Planeeritud operatsioonide tulemusel avastati Venemaa–Ukraina piiril, Suur-Kamenka jõest kolm torujuhet, mille kaudu pumbati Ukrainasse vedelkütust. Operatsioonidesse olid kaasatud ka tuukrid. 2008. aastal avastasid ning likvideerisid Rostovi oblasti Kamenski rajooni Piirivalve Valitsuse teenistujad kokku 15 illegaalset torujuhtmestikku, mida kasutati vedelkütuste pumpamiseks üle piiri.

Refereeritud artikli täisversioonid leiate:

Vene Föderatsiooni Piirivalveteenistuse ajakiri Pogranitšnik, jaanuar 2009 (lk 19).

Soome Piirivalveameti ülem siirdus pensionile

Tõlkis ja refereeris: Jorma Palli

2008. aasta 1. detsembril siirdus pensionile Soome Piirivalveameti ülem viitseadmiral Jaakko Smolander, kelle asendajaks sai senine staabiülem brigaadikindral Jaakko Kaukanen. Oma ametisoleku jooksul keskendus viitseadmiral Smolander eriti Läänemere maade vahelisele piiriturvalisuse alasele koostööle, pidades samal ajal tähtsaks ka ühistegevust reostustõrje valdkonnas.

PVA peadirektor pv-kolonel Roland Peets annab 28. novembril 2008 toimunud pidulikul hüvastijätuseremoonial viitseadmiral Smolanderile üle endiselt Soome piirivalvelaevalt Silmä, praeguse nimega PVL-107 Kõu pärineva kella.

Piirivalve meistrivõistlused suusatamises

11.-12.03. 2009 Jõulumäel

Mehed kuni 34 a.

1. Urmo Liblik (Staabi ja sidepataljon)
2. Tõnu Tänav (PVA)
3. Andrus Sojane (Kirde PVP)

Mehed 35-44 a.

1. Ülar Truu (Lääne PVP)
2. Kunnar Vahi (Julgestuspolitsei)
3. Andri Harkman (KVÜÖA)

Mehed 45-... a.

1. Raivo Terve (Staabi ja sidepataljon)
2. Matti Kanep (PVA)
3. Ülo Madisson (Põhja PVP)

Teatesõit

1. PVA
2. Kagu PVP I
3. Põhja PVP

Naised kuni 34 a.

1. Kadri Lehtme (Kagu PVP)
2. Marika Ossimova (Kagu PVP)
3. Grete Tõnne (Ind.)

Naised 35-44 a.

1. Virve Tõnne (Põhja PVP)
2. Viia Kaldam (Kagu PVP)
3. Velve Põldoja (PVA)

Naised 45-... a.

1. Viivi Toomla (PVA)
2. Imbi Savi (Põhja PVP)
3. Helju Rekkor (Kirde PVP)

Üldarvestus

1. Kagu PVP
2. PVA
3. Lääne PVP

Utria dessant 2009 – veri, higi..., kuid mitte pisarad

Piirivalvekadett Siim Kukk
osaleja

9.–10. jaanuarini toimus Ida-Virumaal iga-aastane võistlus Utria dessant, kus osales esmakordselt ka Sisekaitseakadeemia võistkond. Võistkonda kuulusid Tanel Järvet, Siim Linnart ning piirivalvekadetid Timo Salumäe ja Siim Kukk, tugimees oli ltn Aivar Rauam.

Utria dessant kui võistlus kujutab endast 50 kilomeetri pikkust rännakut, mis tuleb läbida suuskadel. Sealjuures tuleb täita erinevaid ülesandeid. Ühest punktist teise liikumiseks on antud kindel aeg ning kui selle jooksul kohale ei jõuta, saab karistuspunkte. Vältida tuleb trassil olevat vastutegevust. Sel aastal olid kontrollpunktideks näiteks meditsiin, laskmine, linnalahing, takistusriba, kirvevise ning üllatusena sõlmede tundmine.

Võistlus algas äratusega hommikul kell 5.00. Tund aega hiljem toimus varustuse kontroll. Start anti meile 9.50 ning esimese ülesandena tuli läbida takistusriba koos varustusega. Takistusriba oli seatud mereäärsele pangale, mida mööda see üles ja alla lookles, tegemist oli füüsiliselt väga raske ülesandega. Kui takistusriba oli edukalt läbitud, alustasime teekonda järgmise kontrollpunkti suunas ning märkasime vastutegevuse soomukeid. Õnneks vastutegevus meid ei märganud ning seega me „vahele“ ei jäänud.

Läbi tuule ja vee

Järgmiseks ülesandeks oli Sinimäe tornis „vaenlase“ otsimine ning kauguste hindamine, see ei osutunud kuigi raskeks ülesandeks. Pärast seda tuli aga üllatusülesanne. Kohale jõudes seletati meile ülesande sisu küll ära, aga keegi meist ei saanud sellest aru. Kohtunikud väitsid, et tulemas on jõe ületamine kõite abil ning meie jäimegi neid uskuma. Säätisime oma varustuse paika ning sidusime suusad. Ülesandele minnes selgus aga, et teha tuleb hoopis midagi muud, kui oli räägitud. Selle asemel pidime hakkama hoopis sõlmi ära mõistatama. Hakkas juba pimedaks minema ning ka õhk oli külmem kui enne. Utria dessandi laadsel võistlusel on suurimad vaenlased külm ilm, niiskus ja tuul. Sõlmede tundmise ülesanne läbitud, asusime teele järgmisesse punkti. Otsustasime liikuda mööda raudteed, mida mööda oli hea suusata.

Varitsus lõppes põlvetraumaga

Varsti pidime aga raudteelt ära keerama ja ette võtma viiekilomeetrise rännaku mööda kõrgepingeliinide alust. See oli

Utria 2009 start – Piirivalvekollidži võistkond enne starti.

Foto: erakogu

raske, rada seal polnud ning kilomeeter enne lõppu otsustasime jätkata liikumist mööda teed, kus edasimineki oli nobedam. See osutus aga valeks otsuseks, sattusime varitsusse ning ma kukkusin libeda tee tõttu õnnetult ning vigastasid oma põlve. Jätkamine oli suure kahtluse all, kuigi teadsime, et selle tulemusena ei pea edasisest võistlusest loobuma terve võistkond. Punkti jõudes otsustasimegi jätkata kolmekesi. Õösel lisandus külmale, niiskusele ja tuulele ka nullilähedane nähtavus. Õösel kippus ka uni peale, väsimus oli oma töö teinud, lohutas vaid see, et varsti jõuame pärrale. Oli hea näha, et hommikul ei löönud ükski meeskonnaliige käega ning liiguti edasi lõpu suunas. Indu andis juurde seegi, et saime teada oma tolle hetke koha – olime seitsmendad.

Lõpuspurt läbiti suuskadel ning kõigil oli hea meel, et oldi hakkama saanud millegi tõeliselt suurega. Võistkonna liidri T. Järveti arvates oli Utria 2009 huvitavate aladega võistlus, kus maksvusele pääsesid sõjalis-tehnilised oskused. Esmakordselt sellises koosseisus esinenud Sisekaitseakadeemia võistkond suutis saavutada hinnatava 7. koha. Näiteks pv-kdt T. Salumäele oli see alles teine suurem võistlus. Sellegipoolest arvan, et seitsmes koht on väga hea ja kindlasti ei jää see meie viimaseks võistluseks. Kevadel tahaks minna eel-Ernale ja miks mitte läbi teha ka Erna retk ise.

Niipaljudest siis tulevikust, loodame, et akadeemia toetab meie tegemisi edaspidigi.

Utria dessant oli piirivalvele väga edukas. Kirde Piirivalvepiirkonna võistkond saavutas 2. koha. Piirivalvet esindas Kirde PVP Valmidusüksuse võistkond koosseisus: Olar Petersell, Indrek Püvi, Rain Lääne, Tarmo Hütt)

Piirivalvekolledži lõputööd 2008

(asukoht: piirivalvekolledži raamatukogu)

Armenson, Klaus „Piirikontrolli kompensatsioonimeetmete rakendamine Eesti sisepiiril“

Bogdanov, Igor „Piirivalveametnike tööga rahuolu ja motivatsiooni tõstmise võimalused Luhamaa maanteepiiripunkti näitel“

Dammann, Kalle „Veesõidukite piirikontrolli efektiivsus merepiiril ja kvaliteedi tõstmise võimalused“

Hartókainen, Rene „Piirivalveametnike kutsealaste teadmiste tase ja selle tõstmise võimalused Kärda Piirivalvekordonis“

Jutt, Ahto „Piirivalve merepäästealase koolituse tõhustamine“

Kindlam, Janis „Klassifikaatorid piirivalveteenistuses“

Kubi, Avo „Piiri valvamine Eesti-Läti maismaapiiril peale ühinemist Schengeni ühtse viisaruumiga“

Kukk, Sander „Piirivalve isikkoosseisu värbamise strateegia tõhustamine“

Kustala, Üllar „Piirivalveametnike kutsealaste teadmiste tase ja selle tõstmise võimalused Narva maantee- ja raudtee piiripunktides“

Lääne, Rain „Laevade pardakontrolli teostamine Eesti ametivõimude poolt“

Neider-Veerme, Helen „Julgeolek ja integreeritud piirihaldus Narva piiripunktide näitel“

Nuut, Tanel „Otsingu- ja päästetööde rakendamine Kuressaare Piirivalvekordonis“

Pikk, Katriin „Personalivaliku protsess ja meetodid Kagu Piirivalvepiirkonnas näitel“

Pindis, Toomas „Piiri valvamine Euroopa Liidu sisepiiril Eesti täielikul ühinemisel Schengeni ühtse viisaruumiga“

Püvi, Indrek „Kutse kvalifikatsioonisüsteemi rakendamine piirivalves ja selle mõju edasises teenistuses“

Radala, Rene „Piirivalve jälituskoerte areng ja tulemuste analüüs“

Reimaa, Andrus „Sisekoolitussüsteem piirivalves ja selle rakendamine“

Sirendi, Margo „Eesti Piirivalve Ohvitseride Kogu tegevus aastatel 1923–1940“

Suvi, Arvi „Isikkoosseisu minimaalne vajadus piirivalveüksuste toimimiseks ja püstitatud ülesannete täitmiseks. Koidula piiripunkti näitel“

Timusk, Erki „Otsingu- ja päästetööde analüüs Lääne Piirivalvepiirkonna tegevuspiirkonnas aastatel 1998–2007“

Tomson, Merle „Väärteoasjade menetlus Lääne Piirivalvepiirkonnas“

Tomson, Tarmo „Piirivalve transpordivahendite kasutamise efektiivsus Lääne Piirivalvepiirkonna piirivalvekordonite näitel“

Viiol, Rein „Piirivalveametnike käitumisnormide kujundamisest Eesti piirivalves“

Väin, Aare „Kõrg- ja kutsehariduse kadettide õppepraktika juhendamine ja läbiviimine Eesti idapiiril“

Summary

The sixth edition of Piirist Piirini is a North Border Guard District special. One of the keywords of this number is sea – there's an article about Merebaas (Sea base), which manages the border guard's port and has a valuable slip-complex on its territory. We also take a closer look at three border guard ships. A woman is in our persona section. Annika Malva has been working in border guard for over ten years and has had a lot of jobs, one of them is a helmsman and she has sailed on sea for several years.

„Utria dessant 2009“ took place, it is a war imitating sports-game and Estonian Border Guard teams are usually successful in these events. This time was not different – the cadet-team finished 7th, but the main team came home in 2nd place.

Pekka Keskinarkaus is Finnish, but he works in the North Border Guard District and is in charge of exchanging information between our border guard and the Border Guard of Finland.

Since it's a North Border Guard District special, we have a long and interesting article about its history. One story is in English and it is about how Finnish Southeast and Estonian Northeast Border Guard Districts work together.

Piirivalvekolledži raamatukogu uusi raamatuid

Kunnas, Leo.

**TAKERDUNUD RÜNNAK:
EESTI RIIGIKAITSE VÕT-
MEPROBLEEMID JA LA-
HENDUSED**

– Tallinn: Eesti Päevaleht, 2008

Riigikaitse ei ole raketiteadus või elementaariosakeste füüsika. See kolmekümnest ajakirjanduslikust artiklist kokku pandud raamat on mõeldud laiale lugejaskonnale teadvustamiseks Eesti riigikaitse võtmeprobleeme. Siin ei käsitleta ainuüksi probleeme, vaid pakutakse ka lahendusi. Probleemide mõistmine loob eeldused riigikaitsealastel teemadel kaasarääkimiseks, poliitiliste otsuste mõjutamiseks ning riigikaitstes osalemiseks.

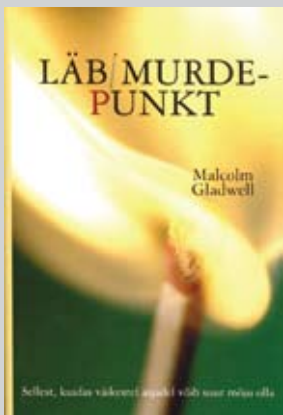

Ghauri, Pervez;
Grønhaug, Kjell.

**ÄRIUURINGUTE
MEETODID: PRAKTILI-
SED NÄPUNÄITEID**

– Tallinn: Külim, 2004

Raamat on mõeldud üliõpilastele ja magistrantidele, kes õpivad uurimismeetodeid või valmistavad ette oma väitekirja või uurimisprojekti aruannet. Autorid demonstreerivad üliõpilastele teadusliku lähenemise tähtsust äriuuringutes ja probleemide lahendamiseks kavandatavates projektides ning näitavad, kuidas sõnastada probleemi, valida uurimismeetodit, põhjendada ja motiveerida ning koguda, analüüsida ja esitada andmeid.

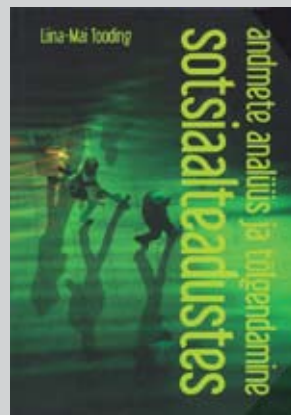

Gladwell, Malcolm.

LÄBIMURDEPUNKT
– Tallinn: Pegasus, 2004

Ideed ja tooted, sõnumid ja käitumisviisid levivad täpselt nagu viirused. Parim viis mõista kuritegevuse lainelist tõusu, tundmatute raamatute tõusmist bestselleriteks või lugematul arvul muid müstilisi muutusi, mis meie igapäevast elu ilmestavad, on mõelda neist kui epideemiast.

Läbimurdepunkt on see maagiline hetk, mil idee, trend või ühiskondlik käitumine ületab teatud läve, kaldub ja hakkab levima kui kulutuli. Nii nagu üksainus nakatunud inimene on võimeline algatama griepideemia, suudab ka väike, kuid täpselt sihitud lüke põhjustada uue toote populaarsuse või kuritegude määra järsu alanemise. Malcolm Gladwell, kes uurib läbimurdepunkti fenomeni ning heidab sellele teravmeelselt valgust, muudab juba praegu viisi, kuidas inimesed kogu maailmas toodete müümisele ning ideede levitamisele lähenevad.

Tooding, Liina-Mai.

**ANDMETE ANALÜÜS JA
TÕLGENDAMINE
SOTSIAALTEADUSTES**
– Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus,
2007

Õpikusse koondatud materjal pärineb autori ülikoolikursustelt sotsiaal- ja humanitaarvaldkonna üliõpilastele, kelle vajadusi õpik silmas peabki. Õpikus on rohkesti esitatud reaalseid sotsiaalvaldkonnast pärit näiteid.